

ŽENKLAS

 ... Žodžio skaitymą. Užbaigiamajam tarnavimui, priežastis, dėl kurios aš paprašiau jūsų atsistoti. . . Kai jie groja „*Žvaigždėmis spindinti Vėliava*“, jūs atsistojate. Ar ne taip? [Susirinkimas sako: „Taip“—Red.] Tai kodėl gi neatsistojus Dievo Žodžiui? Tai pagarba. Dabar Išėjimo knygos 12-ame skyriuje, pradėdant 12-a eilute, Aš norėčiau perskaityti Rašto dalį, 12-ą ir 13-ą eilutes.

Nes tą pačią naktį Aš pereisiu Egipto šalį, ir užmušiu. . . pirmagimius Egipto šalyje, ne tik žmonių, bet ir gyvulių; ir. . . padarysiu teismą: Aš esu VIEŠPATS.

Ir kraujas bus jums ženklas ant namų, kuriuose jūs esate; ir kai Aš pamatysiu kraują, apeisiu jus, ir jokia rykštė neištiks jūsų, kai Aš niokosiu Egipto kraštą.

2 Mano tema yra: „Ženklas“.

3 Palenkime dabar mūsų galvas. Ir Jo tyloje šią šventą akimirka, prieš kreipdamiesi į Jį maldoje, ar yra prašymas, į kurį norėtumėte, kad Dievas jums atsakytų šią popietę? Tiesiog pakelkite savo ranka, jeigu galite, ir pagalvokite giliai savo širdyje, ko jūs norėtumėte, kad Jis padarytų. Bet kur, pastate, tiesiog pagalvokite, ko jūs norite, kad Jis padarytų.

4 Mūsų Dangiškasis Tėve, Tu esi nesikeičiantis Dievas, ir mes meldžiame, kad Tu atsakytum į mūsų maldas šią popietę, kai—kai mes laikome iškėlę savo rankas. Ir Tu taip pat pastebėjai, kad ir mano rankos pakeltos. Ir mano prašymas, kurį aš viešai išsakysiu, yra: Viešpatie, kad Tu šiandien išgydytum kiekvieną čia esantį asmenį, išgelbėtum kiekvieną prarastąjį. Tu pasakei: „Jeigu jūs ko nors prašysite Tėvą Mano Vardu, Aš tai padarysiu“. Tai gi, Viešpatie, padėk mums patikėti kartu, kaip grupei žmonių, tikinčių vaikų. Kalbėk per Savąjį Žodį, Viešpatie. Tavo Žodis yra Tiesa. Palaimink mūsų širdis.

5 Dėkojame Tau už šį susirinkimą. Mes dėkojame Tau už brolių Grantą, ir už visus jo darbuotojus, už visas bažnyčias ir žmones. Ir už viską, ką Tu dėl mūsų padarei, Viešpatie, mes esame Tau dėkingi. Tėve, galbūt daugelis iš mūsų čia susirinkusiųjų, daugiau jau niekada nebepamatysime vienas kito, kol mes susitiksime vienas su kitu anapus. Tai gali būti paskutinis tarnavimas, kuriame mes sėdime kartu šioje žemėje. Tegul Šventoji Dvasia ateina ir palaimina mus kartu, patarnauja mūsų poreikiams. Mes meldžiame Jėzaus Vardu. Amen.

Galite sėstis.

6 Aš turiu čia mažą popieriaus lapelį, ant kurio aš užsirašiau keletą Rašto vietų ir dar kai ką. Anksčiau aš galėdavau

prisiminti tai, bet aš ką tik peržengiau dvidešimt penkerius, žinote, tai yra antrą kartą. Ir taigi, aš nebeprisimenu taip, kaip anksčiau, ir esu labai užsiėmęs susirinkimuose ir visa kita, ir tiek daug reikia padaryti.

⁷ Mūsų šios popietės tema yra „Ženklas“. Mūsų veiksmo vieta prasideda Egipte. Tai puikus paveikslas čia dabar, aš noriu, kad jūs visi tai pamatytumėte ir tiesiog būkite pagarbūs, kiek tik jūs galite. Veiksmo vieta - Egiptas, ir veiksmo laikas - tai pati išėjimo pradžia.

⁸ Ir taigi, tai yra šios dienos provaizdis, nes mes taip pat žvelgiame į kitą išėjimą. Dievas išveda Izraelį iš Egipto į pažadėtąją žemę, tai buvo Kristaus provaizdis, išvedančio Nuotaką iš bažnyčios į pažadėtąją Šalį. Mes esame kitame išėjime. Taigi, jeigu jūs pastudijuosite Raštą, mes turime laiko tik paliesti pagrindinius dalykus, tai tiesa. Mes esame... Kaip Dievas išvedė tautą iš tautos, taip Dievas išves Nuotaką iš bažnyčios. Nuotaka bus pašaukta iš visų bažnyčių. Ji bus Dievo išrinktoji, bus išvesta. Ir mes dabar esame priartėję prie šio išėjimo, nes mes turime visus Rašto įrodymus, kad esame arti. Taigi, aš žinau, kad tai buvo kalbama daugelį kartų, bet, mano drauge, vieną kartą tai bus pasakyta paskutinį kartą. Tuomet laikas išnyks Amžinybėje. Jis ateina paimti Nuotakos iš bažnyčios.

⁹ Ženklas buvo tai, kas padarė skirtumą tarp Egipto ir Izraelio, dvi tautos. Jie visi buvo žmonės, visi Dievo sukurti, visi Dievo rankų darbas, bet skirtumas, kai buvo įvykdyta mirties bausmė, skirtumas tarp gyvenimo ir mirties - buvo ženklas.

¹⁰ Taip bus ir Dievo Sūnaus atėjime, kai Jis paims Nuotaką iš bažnyčios, skirtumas bus - Ženklas. Taigi, jūs atidžiai paklauskite šią popietę, ir pažiūrėkite, ar tai ne tiesa. Skirtumas bus - Ženklas. Turės būti skirtumas.

¹¹ Vieną dieną, Dievas teis pasaulį. Jeigu aš paklauskčiau katalikų: „Ką Jis teis, pagal ką Jis teis pasaulį?“ Jie atsakytų: „Pagal bažnyčią“. Pagal kokią bažnyčią? „Katalikų bažnyčią“. Kuria katalikų bažnyčia? Jų yra keletas. Metodistai pasakytų: „Pagal Metodistų“, tuomet baptistai iškrenta. Tuomet, jeigu jūs teisite pagal Baptistų bažnyčią, visi likusieji iškrenta. Sekmininkai sako: „Pagal Sekmininkų“, - tada visi likusieji iškrenta. Suprantate, tai būtų painiava, per daug painiavos, per daug sumaišties protui, kad galėtum galvoti apie tokį dalyką.

¹² Bet Dievas turėjo čia Savo būdą, kur Jis pasakė, kad Jis teis žemę, ne per katalikų bažnyčią, ne per protestantų bažnyčią. Bet Jis teis pasaulį per Jėzų Kristų, ir Jėzus yra Žodis, taigi vėl grįžtama prie Biblijos. Suprantate? Jis teis pasaulį pagal Bibliją. Ir Biblija yra Dievo teismo Knyga, kuri yra pilnas Jėzaus Kristaus apreiškimas, kad nieko negalima pridėti ar ką nors išimti iš Jos; bausmė už tai - jūsų vardas bus išimtas iš Gyvenimo

Knygos. Tiesiog pasilikite Knygoje ir melskite Dievą, kad jis padarytų mus Jos dalimi.

¹³ Taigi, mes sužinome, ženklas, kas yra ženklas? Ženklas - tai ženklas, kad kaina sumokėta, tai ženklas. Visai kaip mūsų geležinkeliai ir autobusų maršrutai, mes pasiimame savo pinigus ir einame į stotį. Taigi, suprantate, autobusų maršrutuose neleidžiama, tose vietose, kur naudojami talonėliai, neleidžiama imti pinigų. Jie negali paimti pinigų, reikalingas talonėlis; tarkime, lėktuvuose, kur tai bebūtų. Jūs nueinate į tam tikrą vietą, prie kasos langelio, ir nusiperkate už savo pinigus, kiek tai talonėlių, tą tam tikrą bilieta. Ir tas bilietas yra ženklas, kad jūsų mokeskis už važiavimą buvo sumokėtas. Jūs turite teisę įlipti į laivą, į lėktuvą, į autobusą, ar kas tai bebūtų, jei tik jūs turite bilietą, kuris parodo, kad už jūsų—kad už jūsų kelionę buvo sumokėta. Taigi, atsiminkite tai. Nepamirškite to.

¹⁴ Izraelio užmuštas avinėlis buvo...tai buvo Dievo reikalavimas. Jehova reikalavo užmušto avinėlio - nekalto pakaitalo. Kaip mes peržiūrėjome šią savaitę, kad Dievas, priimdamas sprendimą, niekada jo nekeičia. Ir Jis padarė kelią, Jo pirmas dalykas, kurį Jis padarė, kai žmogus puolė, Jis turėjo padaryti kelią, kad jis galėtų sugrįžti, jeigu Jis kada būtų panorėjęs jį išpirkti, ir Jis priėmė sprendimą, kad Jis išgelbės žmogų per Nekaltojo Kraują. Ir Jis visada darė tą patį. Jis niekada to nepakeitė. Jokioje kitoje vietoje Dievas nesusitiks su jokių garbintoju - tik po Krauju. Tai vienintelė Jo vieta.

¹⁵ Mes stengiamės priversti, kad Jis susitiktų, remiantis mūsų teologija, mūsų denominacija, mūsų švietimo programomis. Kai kas pastatė bokštus, ir kai kas pastatė miestus, Babiloną ir—ir Babelio bokštą, ir įvairius kitus dalykus. Bet vis tiek išlieka tai, kad Dievas susitinka su tikru garbintoju tik po Krauju. Jis niekada to nekeičia. Mes negalime visi būti metodistais, mes negalime visi būti sekmininkais, mes negalime visi būti *tokie*, *anokie* ar *kitokie*, mes nesutarsime. Bet kai aš ateinu pas žmogų, te jis bus katalikų kunigas ar kas jis bebūtų, kai jis yra po tuo Krauju - mes esame broliai, nesvarbu, kur jis yra, tol kol jis yra po tuo Krauju.

¹⁶ Taigi, Izraelio užmuštas avinėlis buvo Jehovos reikalavimas, ir kraujas buvo ženklui, kad darbas buvo atliktas. Dievas reikalavo, dėl išpirkimo, iš Egipto, kad keliauti į pažadėtąją žemę, Jis reikalavo užmušto gyvulio. Ir tas gyvulus turėjo turėti...Negyvo gyvulio krauju turėjo būti pateptos durų staktos ir durys, ir tai buvo ženklas, kad tai, ko reikalavo Jehova, buvo įvykdyta. Suprantate? Ne avinėlis buvo ženklas, kraujas buvo ženklas. Taigi, gyvybė buvo išėjusi iš aukos, ir dabar tas kraujas buvo ženklui. Jo nurodymai buvo įvykdyti. Kraujas buvo kaip ženklas, ženklas to, kad šis tikintysis įvykdė tai, kas buvo reikalaujama. Tai buvo ženklas. Gerai, matant tikintįjį, garbinantį, susitapatinantį su savo auka. Suprantate?

¹⁷ Štai yra namas, ir garbintojas, koks buvo reikalavimas? „Užmušti avinėlį. Keturiolikta dieną po to, kai jis buvo atvestas, patinas be dėmės, visas Izraelis turėjo jį papjauti, ir kraujas turėjo būti paimtas su izopu, ir užteptas ant durų staktos“.

¹⁸ Ir, beje, tas izopas buvo tiesiog paprastos piktžolės. *Izopas* reiškia „jūsų tikėjimas“. Kai kurie bandote turėti antgamtinį tikėjimą, štai dėl ko jūs praleidžiate savo išgydymą. Tikėjimas – tiesiog paprastas dalykas. Jūs turite tikėjimą, kad ateiti į bažnyčią. Jūs turite tikėjimą, kad išeit iš ten. Jūs turite tikėjimą, kad užvesti savo automobilį. Jūs turite tikėjimą, valgyti savo vakarienę. Tokiu būdu tai ir yra, tiesiog paprastas tikėjimas. Taigi, kad užtepti kraują – buvo užtepama izopu, kuris yra tiesiog paprasta piktžolė, auganti bet kur Palestinoje, parodant, kad tikėjimas, kuriuo turi būti užteptas kraujas, nėra kažkoks super dalykas, kuriam atlikti reikia turėti įvairios rūšies daktaro laipsnius. Tai tiesiog paprastas, kasdienis tikėjimas – tikėjimas Dievu. Suprantate? „Užtepkite kraują, – tikėjimu, – su izopu“.

¹⁹ Taigi, garbintojas, tuomet buvo matomas po šiuo krauju, parodant, kad jis įvykdė Jehovos reikalavimą, ir jis buvo susitapatinęs. Ženklas rodė, kad jis susitapatino su užmuštu avinėliu, kurio reikalavo Jehova. Darbas buvo atliktas. Koks tobulas šios Dienos provaizdis, Kristaus ir tikinčiojo. Kai Ženklas yra ant tikinčiojo, tuomet Jis parodo, kad jis buvo priimtas ir darbas atliktas.

²⁰ Tuomet, kraujas buvo atpažinimo ženklas, pats kraujas. Gyvūnas nukraujuodavo, mirdavo, ir jo kraujas buvo ant sienos. Taigi, gyvūno gyvybė, kuri buvo kraujyje. Ir gyvybė yra kraujyje, mes tai žinome. Biblijoje taip pasakyta, ir mokslas tai įrodo, gyvybė yra kraujyje. Taigi todėl, kai gyvūnas buvo nužudytas ir gyvybė išėjo iš gyvūno, kraujas turėjo būti, kraujo cheminė sudėtis, kas reiškė ženklą. Kadangi gyvybė, kuri buvo kraujyje, negalėjo grįžti ant tikinčiojo, nes tai buvo gyvūno gyvybė.

²¹ Ir gyvūno gyvybė bei žmogaus gyvybė absoliučiai skiriasi. Jame nėra nieko bendro. Jūs paėmėte, paimsite gyvūno kraują ir įleisite į save, jūs mirsite. Taigi suprantate, mes, tai – tai yra skirtinga gyvybė gyvūno kraujyje, nei gyvybė žmogaus kraujyje, kadangi žmogus turi sielą. Gyvūnas neturi sielos.

²² Ir taigi, todėl pats kraujas, supraskite dabar, raudona cheminė sudėtis, cheminės kraujo medžiagos, turėjo būti matomas ant durų, kaip ženklas, kad avinėlis mirė, taigi, avinėlio gyvybė negalėjo sugrįžti ant žmogaus, garbintojo. Bet šiandien . . . Tai buvo tik provaizdis.

²³ Šiandien tai ne cheminis Viešpaties Jėzaus Kraujus, mūsų Avinėlio, bet tai Gyvybė, kuri buvo Kraujyje, kuri yra Šventoji Dvasia. Ji sugrįžta, ir tai yra Ženklas, kad mes priėmėme ir padarėme būtent tai, ką Dievas mums liepė padaryti. Ir tuomet,

turėdami Ženkla, mes susitapatiname su savo Auka. Tobulai. Aš nematau, kaip dar kas nors galėtų būti aiškiau. Suprantate?

24 Vienintelis būdas, kuriuo kas nors galėjo pasakyti, kad tas namas taip pat buvo po krauju, kadangi cheminė kraujo sudėtis buvo ant durų. Jie perėjo, pažvelgęs mirties Angelas turėjo pamatyti kraują. Taigi, vėl, tai buvo Šventosios Dvasios provaizdis.

25 Taigi, suprantate, tikras Jėzaus Kraujas negalėjo nužengti ant kiekvieno iš mūsų, nes Jis tiesiog turėjo tam tikrą kiekį Kraujo savo kūne. Ir jis išbėgo iš Jo kūno ant žemės, prieš du tūkstančius metų; bet tai neturėjo tapti Ženklu. Gyvybė – Gyvybė, kuri buvo Kraujyje, dabar buvo Ženklu. Aš įrodysiu jums tai, remdamasis Biblija, tiesiog už minutėlės. Tai yra Ženklas, kuris turi nužengti ant kiekvieno iš mūsų, kad parodytų, jog mes susitapatiname su savo Auka, ir įvykdėme Jehovos reikalavimą.

26 Petras pasakė, Sekminių dieną: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas skirtas jums, ir jūsų vaikams, ir tiems, kurie yra toli, tiek kiek Viešpats, mūsų Dievas pašauks“. Suprantate, neparodyta, kad tik jiems. „Tiek, kiek Viešpats pašauks“.

27 Yra daugelis, galvojančių kad jie yra pašaukti. Bet visi, kuriuos „Viešpats“ pašaukia! „Tuos, kuriuos Jis iš anksto numatė, Jis pašaukė; visus, kuriuos Jis pašaukė, Jis išteisino; visus, kuriuos Jis išteisino, Jis pašlovino“, – tai jau išspręsta.

28 Ir tuomet, kai jūs paimate žmogų, kuris netiki, kad Šventoji Dvasia yra skirta šiai dienai, suprantate, ką jie daro? Jie paneigia Ženkla, kuris yra kaip tik tas simbolis, kad jūs esate susietas su savo Auka. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tai labai paprasta, jeigu tik jūs pažvelgsite į tai tokiu–tokiu būdu, kokiu Dievas tai užrašė, dabar. Kraujas nešė mus, ir mes buvome. . . parodo Šventosios Dvasios simbolį, kuris yra Gyvybė.

29 Taigi, gyvūno gyvybė negali sugrįžti į žmogų, kadangi jie nesutampa, gyvūno gyvybė neturi sielos. Žmogaus gyvybė turi sielą. Gyvūnas nežino, kad jis yra nuogas. Jis nežino, kas teisinga, o kas ne. Jis, jis tiesiog. . . Jis turi dvasią, bet ne sielą. Taigi atminkite, dabar, žinoma, siela - dvasios prigimtis.

30 Dabar žiūrėkite, bet tuomet, kai mūsų Aukos Gyvybė, Jėzaus Kristaus, kai Jo Kraujas buvo pralietas. . . Jis buvo Dievas, pasislėpęs viename Žmoguje. Taigi, Jis nužengė, būdamas Jehova, kad sutapatintų Save su žmogaus esybe, kad Pats priimtų žmogaus pavidalą, kad sutapatintų mus su Juo. Jis buvo Dievo Avinėlis. Ir Jo viduje, kur Kraujas. . .

31 Taigi, aš žinau, kai kas sako: „Jame buvo žydų kraujas“. Jūs girdite, kaip žydai tai sako. Jame nebuvo žydų kraujo, ir taip

pat Jame nebuvo pagonių kraujo. Jame buvo Dievo Kraujas. Jis neturėjo nei žydų . . . Jis nebuvo nei žydas, nei pagonis. Jis buvo Dievas. „Mergelė pastos“.

³² Taigi, aš žinau, daugelis iš jūsų ir protestantai mano, kad kiaušinėlis buvo Marijos. Ir hemoglobinas, kuris ateina, gyvybė įeina į kraujo ląstelę. Kadangi, višta gali padėti kiaušini, nebūdama su paukščiu patinu, bet jis neišsirio, nes nebuvo apvaisintas. Gyvybė ateina iš kraujotakos, kuri ateina iš vyriškos lyties. Tačiau šiuo atveju nebuvo vyriškos lyties, taigi, „gyvybė yra kraujyje“, ji turėjo ateiti tik iš Dievo, ir Jis sukūrė Kraujo ląstelę Marijos išciose. Pats Dievas, Pats Kūrėjas, sukūrė Kraujo ląstelę. Dabar pažvelkite. Jie sako: „Na, tai buvo kūnas. Marija turėjo kiaušinėlių“. Ne, pone. Ji nebuvo; jokio kiaušinėlio. Jei tai būtų buvęs kiaušinėlis, jūs negalite gauti spermos be pojūčio. Ir jeigu Jis, ji turėjo pojūtį, tai ką turėjo Dievas daryti?

³³ Jis sukūrė abu, ir kiaušinėlių, ir Kraują. Būtent tai, kuo Jis ir buvo. „Mes lietėme rankomis Dievą“, - Biblijoje pasakyta. Pirmas Timotiejui 3:16: „Ir neginčijamai didelė yra dievotumo paslaptis: Dievas buvo apreikštas kūne. Mes lietėme Jį savo rankomis“. Tas kūnas buvo Dievas. Žinoma, jis buvo. Jis buvo Dievas visame kame, žmogaus pavidale.

³⁴ Taigi, mes pastebime, kad ta Kraujo ląstelė, buvo suardyta, kas išlaisvino Dievą. „Dievas buvo Kristuje, sutaikindamas su Savimi pasauli“. Kur niekas kitas negalėjo to padaryti, nieko kito nebuvo galima padaryti; tam reikėjo to švento Kraujo, Jo paties. Dievas turėjo nužengti ir tapti žmogumi, kad iškentėtų Savo Paties įstatymą. Jeigu Jėzus buvo tik pranašas, žmogus, atskirtas nuo Dievo, tuomet Dievas yra neteisingas.

³⁵ Jeigu aš galėčiau pasakyti: „Tegul brolis Grantas miršta už kokią nors nuodėmę, už kurią turėtų mirti Bilis“, ar dar už ką nors, už kokią nors bausmę, tai būtų neteisinga. Jeigu mano paties berniukas turėtų mirtį už bausmę, kurią aš paskyriau, tai vis dar būtų neteisinga. Yra tik vienas teisingas dalykas, kurį aš galiu padaryti - tai užimti jo vietą, jeigu aš noriu jį išgelbėti.

³⁶ Ir Dievas turėjo tapti kūnu, kad užimtų nusidėjėlio vietą; Dievas apsiireiškė kūne, ne kas kita, kaip pats Dievas. Taigi, štai Jis buvo, apsiireiškęs kūne, kad patrauktų pasaulio nuodėmes. Ir Jis susitapatino mumyse, kad mes būtume sutapatinti Jame. Matote, koks to tikslas?

³⁷ Dabar, mes sužinome savo susitapatinimą su Auka, Aukos Gyvybė, esanti mumyse, kuri yra - Šventoji Dvasia. Kai ši ląstelė buvo sulaužyta, ji išlaisvino Dievą, išlaisvino Dievą, kur Jis pašventino žmones Savo Paties Krauju ir vėl patalpino Dievą į žmogų. Dievas jumyse, Amžinasis Gyvenimas!

³⁸ Ir bet kuris graikų mokslininkas žino, kad tas žodis, Amžinasis Gyvenimas, yra kilęs iš žodžio Z-o-e, Zoe, kuris reiškia „Paties Dievo Gyvybė“. Teisingai. Vienintelis būdas, kaip

jūs kada nors galite turėti Gyvybę, yra tik viena Amžinosios Gyvybės forma, ir tai yra Paties Dievo Gyvybė jumyse. Suprantate? Tuomet jūs turite Amžinąjį Gyvenimą, kadangi tik Jis vienintelis yra Amžinas. Ir mes esame Jo minčių atributai, dar prieš pasaulio sukūrimą ar dar ką nors. Visa tai yra tik Jo mintys, ir mes esame pasireiškimas Jo minčių, kokios jos buvo.

³⁹ Ir Jis turėjo nužengti, kad patrauktų nuodėmę. Niekas kitas negalėjo to padaryti. Nebuvo nė vieno verto, kuris galėtų tai padaryti. Niekas negalėjo to padaryti, tik Jis, ir Jis tai padarė.

⁴⁰ Ir tuomet, kai ta gyvybė buvo išlaisvinta iš to kūno, Žmogaus, kuris buvo Dievo Sūnus (Jo kurianti jėga sukūrė pastatą, kaip ir bet kuris rangovas, pastatė pastatą, į kurį Jis Pats persikėlė, Dievas tai padarė.), ir tuomet, kai ta gyvybė buvo paimta, Kraujas, jo cheminė sudėtis, išsiliejo ant žemės, tiesiog taip, *kaip* Abelio, išsiliejo ant žemės, bet iš to Kraujo išėjo Šventoji Dievo Dvasia, ir Ji buvo pasiūsta žmonėms Sekminių dieną, kad jie būtų sutapatinti su Auka, kuri mirė už juos. Nėra kito būdo pasaulyje, kur mes galėtume tai gauti. Patikimas Ženklas!

⁴¹ Pažvelkite, jeigu jūs buvote kaltas dėl mirties, ir jūs žinojote, kad jūs keliausite į elektros kėdę, ir atminkite, atmesti . . .

⁴² Dalasai, klausyk! Atmesti Jėzaus Kristaus Kraują, Jo Kraujo Ženklą, jeigu jūs matote Jį ir atmetate Jį, jūs stosite prieš teisumą su Jo Krauju ant savo rankų. Nusidėjėli, bažnyčios nari, prisiminkite tai.

⁴³ Kas, jeigu Li Osvaldas būtų galėjęs, tas kelias dienas, ir tas jaudulys prieš Aukščiausiąjį Teismą, su kuriuo jam reikėjo susidurti; ir žinant, kad nužudant prezidentą nebus jokio pasigailėjimo, kaip tas žmogus turėjo jaustis! Tai turėjo būti siaubinga. Jam taip ir neteko su tuo susidurti, nes kitas vyrukas nušovė jį. Bet pagalvokite, sėdėti ten, priešais grėsmingą Aukščiausiąjį Teismą, su savo tautiečio, Jungtinių Valstijų prezidento, krauju suteptomis rankomis! Tai atrodys menkniekis, tiems iš jūsų, kurie praeinate pro Jėzaus Kristaus Kraują, kai jūs stosite prieš Dievo teisumą. Iškęsti tai, kai jūs žinote. Osvaldas negalėjo padaryti nieko daugiau, kaip tik patraukti gyvenimą nuo jo, bet Dievas patrauks jus Amžinai nuo Savo Artumo. Tai bus siaubingas dalykas. Atkreipkite dėmesį.

⁴⁴ Jeigu jums tektų stoti teisme, kaip kaltam asmeniui, jūs ieškotumėte geriausio advokato, kokį tik galėtumėte surasti. Bet kuris taip pasielgtų.

⁴⁵ Ir kiekvienas pasaulyje gimęs žmogus, man nerūpi, iš kokių gerų namų jis yra kilęs, jis yra kaltas dėl Jėzaus Kristaus Kraujo, iki tol, kol jis nėra priėmęs to atleidimo. Ir vienintelis būdas, kaip jūs žinote, kad yra visiškai atleista, kai Pats Ženklas nužengia ant jūsų - ir jūs turite Ženklą.

⁴⁶ Atkreipkite dėmesį, jūs esate kaltas, ir jūs ieškosite geriausio advokato, kokį tik galėsite surasti, kad apgintų jūsų bylą. Ir

jei aš eičiau į Dievo Teismą, aš nenorėčiau jokio kunigo, aš nenorėčiau jokio žmogaus; aš norėčiau geriausio advokato, kokį tik aš galėčiau surasti, kad apgintų mano bylą.

47 Leiskite man tai jums pasakyti, mano draugai krikščionys. Mūsų advokatas taip pat yra ir mūsų teisėjas, ir mūsų–mūsų teisėjas tapo mūsų advokatu. Byla yra išspręsta, kai mes priimame Jo atleidimą. Pats Teisėjas nužengė ir tapo advokatu, advokatas ir teisėjas yra tas pats Asmuo. Dievas tapo žmogumi, kad Jis išteisintų žmogų Savo Paties mirtimi, kurią Jis uždėjo ant jo. Aleliuja! Tai reiškia: „Šlovė mūsų Dievui!“ Jis nusipelno visos šlovės. Mūsų teisėjas ir mūsų advokatas yra tas pats Asmuo.

48 Šventoji Dvasia yra Ženklas, kad mums buvo atleista. Byla užbaigta. Kiekvienam vyrui ir kiekvienai moteriai, kurie iš tikrųjų yra priėmę Šventosios Dvasios krikštą, jis buvo išbandytas, jis yra susitapatinęs su savo advokatu, su savo teisėju, su savo auka, ir Ženklas, kurį jis turi, kaip savo paveldą, rodo, kad jo kelionė į Šlovę yra apmokėta. Amen. Viskas baigta. Jis turi tą Ženkla. Tai jo, Šventosios Dvasios krikštas, kuris yra Jėzaus prisikėlimo liudytojas. Amen. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tai jūsų asmens dokumentas, jūs turite Ženkla.

49 Taigi, jeigu jūs neturite to Ženklo, jūs neįeisite. Jūs privalote turėti Ženkla. Tai yra reikalaujama kaina: „Kai Aš pamatysiu kraują - kraujas yra ženklas. Kai Aš pamatysiu kraują - Aš apeisiu jus“. Jūs privalote turėti Ženkla. Jeigu jūs neturėsite, na, jūs nepraeisite. Jūs turite turėti Ženkla.

50 Jeigu ženklas nebuvo parodytas, ten nebuvo parodytas ženklas, netgi sandora buvo negaliojanti. Jūs sakote: „Na, taigi, broli Branhamai, palaukite dabar minutėlę“. Būtent taip.

51 Ženklas buvo aukščiau sandoros. Nes Izraelis turėjo sandorą - būdami apipjaustyti, ir bet kuris žydas galėjo išeiti ir parodyti bet kuriam žmogui: „Aš galiu jums įrodyti, kad esu apipjaustytas, esu žydas, aš esu apipjaustytas pagal Jehovos įsakymą“, - bet vis tiek tai nebuvo įskaityta, jeigu ten nebuvo ir ženklo. Jis turėjo parodyti ženklą. Ar suprantate tai? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jis . . . Bet kuriuo atveju, ženklas turi būti ten. Ir jeigu jūs esate sandoroje . . . Jei kuris nors žydas pasakytų: „Aš neuždėsiu kraujo ant savo durų, aš galiu įrodyti, kad esu sandoros žydas“, - mirties Angelas paimdavo jį. Nesvarbu, koks ištikimas jis buvo, ir buvo bažnyčios narys, kokias dešimtines jis mokėjo, kiek jis sakė, kad tiki Jehovą; Jehova reikalavo to ženklo.

52 Ir Jis tai taip pat daro ir šiandien. Jis turi būti. Jis turi būti: „Nes nėra kito kelio po Dangumi, nėra kito duoto vardo, jokio kito būdo“, - nesvarbu, koks geras, koks ištikimas. Tas Ženklas turi būti ten, ir turi būti matomas.

53 „Kraujas, - jūs sakote, - na, aš užmušiau avinėlių ir idėjau jį į stiklainį. Aš padėjau jį čia“. Tai ne tai, ką Jis pasakė. Jis turi būti ant staktos ir ant durų. Jis turi būti matomas.

54 Ir jūsų gyvenimas turi parodyti, kad Ženklas yra jumyse. O, jūs, sekmininkai, kas jums pasidarė? Nukirpti plaukai, išdažyti veidai, vyrai, nešvankūs juokeliai ir kiti dalykai, kur tas mano Viešpaties Jėzaus Kristaus Kraujo parodymas - tas Šventosios Dvasios Ženklas? Jūs, turite pamaldumo pavidalą, ir vadinate „raganavimu“ ir visa kita, Dievo darbus - „raganavimu“. Kaip jūs parodote ženklą?

55 Jie sako: „Aš esu sekmi- . . .“ Man nerūpi, kas jūs esate. „Aš esu bapstistas. Aš esu presbi- . . .“ Man nerūpi, kas jūs esate. Tas Ženklas turi ten būti. Dievas reikalauja Jo, ir nieko kito, išskyrus tai.

56 Jūs sakote: „Na, aš turiu daktaro laipsnį.“ Man nerūpi, kiek laipsnių jūs turite. Dievas reikalauja to Ženklo, ir tik Jo. Tai ženklas, kad jūsų kelionė apmokėta. Jis nepriims jūsų įgaliojimų ar dar ko nors. Jis turi turėti tą Ženklą.

57 Autobuso vairuotojas sako: „Ei, palaukite minutėlę, tai ne mano talonėlis“.

58 Lėktuvo pilotas sako: „Na, jūs nueikite dabar ten“. Bilietas yra ženklas. Jūs nueinate ten ir sakote pilotui: „Štai, aš noriu įlipti į jūsų lėktuvą. Kiek tai kainuoja?“

- Eikite ir nusipirkite savo bilietą.

- O, aš sumokėsiu jums.

59 - Aš negaliu jų priimti. Jūs neįlipsite į mano lėktuvą, kol nenueisite, nesumokėsite kainos ir negausite bilieto. Man reikalingas bilietas.

Jūs sakote: „Na, aš lankiau mokyklą. Aš padariau *tai*. Aš. . .“

60 Man nerūpi ką jūs padarėte, jūs turite turėti Ženklą arba jūs neįeisite. Amen ir amen. Ar nesuprantate to? Dievas reikalauja to Ženklo. „Kai Aš pamatysiu kraują, ir tik jį, Aš praeisiu pro jus, kai Aš pamatysiu ženklą“.

61 Tai nebuvo matoma, sandora netgi neturėjo jokio poveikio. Žydas galėjo pasakyti ir įrodyti, kad jis yra apipjaustytas žydas, jis galėjo išsivesti brolius ir pasakyti: „Pažvelkite, aš esu apipjaustytas“. Tai nieko nereiškia.

62 Jūs sakote: „Aš esu metodistas. Aš esu bapstistas. Aš esu sekmininkas. Aš esu *tas*. Aš esu *anas*“. Tai nieko nereiškia.

63 Jūs turite turėti Ženklą. Ir kai Ženklas ateina, Jis liudija apie Kristų. Jis pasakė, kad Jis liudys. Ir Kristus yra Žodis. Ir kaip jūs galite neigti, kad Biblija yra tiesa, dalį Jos, ir vis tiek sakyti, kad jūs turite Ženklą, kai Ženklas yra Jėzaus Kristaus liudijimas? Suprantate, štai kas mane stebina.

64 „O, - sakote, - aš netikiu, aš tikiu, kad stebuklų dienos...“ O, pažiūrėkite, ten nėra Ženklo. Ženklas nurodo į kiekvieną Žodį, sakydamas „amen“, į visą, kadangi tai yra Pats Dievas. Suprantate? Gerai.

65 Bet jeigu ten nebuvo Ženklo, sandora neturėjo jokio poveikio. Ji buvo panaikinta. Tas pats ir dabar! Nesvarbu, kiek-kiek jūs sakote, kiek jūs sakote: „Aš tikiu kiekvienu Žodžiu, esančiu Biblijoje, - sakote, - broli Branhamai, aš-aš galiu jums mintinai pacituoti pusę tos Biblijos, visą Bibliją. Aš tikiu kiekviena Jos dalelyte“. Tai gerai. Šėtonas taip pat tiki. M-hm. Tam prireiks Ženklo!

66 „Na, broli Branhamai, mano siena pilna mokslinių laipsnių. Aš turiu Menų bakalaurą, ir aš turiu daktaro laipsnį ir lotynų kalbos Teisės Daktaro laipsnį. Ir, o, aš parašiau knygą. Aš padariau tai. Aš padariau viską. Aš-aš padariau visus šiuos dalykus“. Man nerūpi. Visa tai gerai, bet vis dėlto jūs turite turėti Ženklą. Ženklą - vis dar reikalingas Ženklas!

67 Jūs sakote: „Aš studijuoju Bibliją. Aš esu-aš esu geras žmogus. Aš esu *tas, anas*“. Tai galbūt ir gerai, visa tai gerai, bet vis tiek turite turėti Ženklą!

68 Taigi, bet kuriuo metu mirtis jau buvo pasiruošusi ištikti Egiptą, ir taip pat dabar mirtis yra pasiruošusi ištikti tautą bet kuriuo metu.

69 Ona Džine, aš jaučiu kažką tokio, kaip tavo tėtis, davė kartą pastaba. Man visada tai patiko. Jis pasakė: „Žinai, ši tauta su tomis pačiomis nuodėmėmis, jeigu Dievas leis Amerikai išsisukti nuo to, ką ji daro, Jis turės moralinę pareigą prikelti Sodomą ir Gomorą ir atsiprašyti jų už tai, kad juos sudegino“. Ir tai yra tiesa.

70 Atminkite, kad Izraelis sumokėjo už kiekvieną padarytą nuodėmę, taip pat ir mes sumokėsime. Kaip mes atsipalaidavome? Susiveržkite šarvus! Grįžk pas Dievą, bažnyčia! Nesakau šių dalykų tam, kad išsiskirčiau. Aš sakau jums kaip įspėjimą. Jūs tikėkite!

71 Mirtis buvo pasiruošusi smogti. Dievas parodė jiems Savo malonę ir Savo gailestingumą, per jėgą, ženklus ir stebuklus (tą patį Jis daro ir šiandien, prieš paimdamas Bažnyčią), tačiau jie vis tiek nenorėjo atgailauti ir patikėti žinia.

72 Suprantate, prieš pat bažnyčios paėmimą buvo žinia. Taip visada turi būti. Taip pat ir dabar. Kiekvienas dvasinis įvykis yra ženklas nuo Dievo. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Kaip ir Žinia, yra ženklas, ir po to ženklo seka Žinia. Dievas pasakė Mozei: „Jeigu jie nepatikės pirmojo ženklo balsui, galbūt jie patikės antrojo ženklo balsui“.

73 Taigi, kai jūs matote, kad vyksta ženkilai, ir už jų nėra jokios žinios, tik ta pati sena teologijos mokykla ir kita - tai nebuvo iš

Dievo. Bet ten, kur yra parodytas ženklas, po jo seka Žinia. Taigi, pažvelkite. Pasirodo Jėzus . . .

⁷⁴ Ar aš apkurtinu jus? Ar kas nors, kas prie šio mikrofono čia, skamba taip, tarsi garsas sugrižta. Galbūt jis šiek tiek per garsus. Aš noriu, kad jūs tai suprastumėte.

⁷⁵ Kai pasirodė Jėzus, Jis niekada daug nekalbėjo žmonėms, visi norėjo Jo savo bažnyčioje. „O, šis jaunas Pranašas, mes tiesiog esame laimingi Jį turėdami“. Jis gydė ligonius. „O, šlovė Dievui. Dievas iškėlė tarp mūsų didį Žmogų“. Tai buvo puiku. Taigi vieną dieną jis atėjo į vietą, kur . . . Tai buvo Jo ženklas.

⁷⁶ Izaijo 35, pasakyta, kad tai bus ženklas. „Luošys šokinės kaip elnias“, ir taip toliau, „aklas praregės“. Tai buvo ženklas.

⁷⁷ Jis parodė Savo ženklą kaip Mesijas, ir taip toliau. Ir jie, daugelis iš jų, pasakė: „Taip, aš su tuo sutinku“. Na, taigi, jeigu tai buvo ženklas, tai turi būti to ženklo balsas. Koks balsas buvo už jo? Kai Jis pradėjo dėstyti Savo mokymą ir pavadino juos krūva gyvačių žolėje. Nuo tada Jis nebebuvo populiarus, suprantate, kai balsas atėjo su ženklu. Pirma atėjo ženklas.

⁷⁸ Mozė nuėjo į Egiptą su ženklu. Ir jis numetė savo lazda, pavertė į gyvatę. Tai buvo ženklas. Bet po kurio laiko su ženklu atėjo balsas. Tuomet tai buvo kitaip. Suprantate, jie to nenori. Turi būti balsas, einantis po ženklo. Ir negalėjo ateiti jokių kitu metu, bet tik tuo metu, kadangi atėjo metas Rašto išsipildymui. Pažiūrėkite, ką Jis pasakė jam, degančiame krūme: „Aš mačiau kentėjimus ir girdėjau Savo tautos dejuos, ir mačiau jų sielvartą, dėl Egipto prižiūrėtojų, ir Aš prisimenu Savo pažadą, kurį Aš daviau Abrahamui“. Buvo praėję keturi šimtai metų, ir Jis pasakė Abrahamui, kad jie bus ten. Suprantate, tai negalėjo būti kitu laiku. Mozė turėjo ateiti būtent tuo laiku.

⁷⁹ Dievo didysis laikrodis tiksi tobulai. Jis neskubės nei viena minute, ir neatsilikis nė minute. Tai bus tiksliai laiku. Na, taigi, matote, viskas vyko tiksliai, negalėjo būti kitu laiku.

⁸⁰ Taip pat ir šie dalykai negalėjo ateiti kitu laiku. Tai negalėjo ateiti Liuterio dienomis. Tai negalėjo ateiti Veslio dienomis. Baptistų ar metodistų dienomis, jų dienomis, tai negalėjo ateiti. Tai turi ateiti dabar. Izraelis turi tapti tauta. Bažnyčios turi būti tokios, kokios jos yra dabar. Turi būti trečia žinia, trečias bažnyčios laikotarpis. Turi būti Laodikėja. Tai negalėjo susiformuoti, kol neatėjo Sekmininkai ir nepadarė visko, ką jie galėjo, išėjo ir organizavosi, ir padarė tai, ką jie padarė. Po to turi tai ateiti, tuomet ateis Viešpats, kai jie išstums Jį iš bažnyčios. Jis yra Žodis.

⁸¹ Jie bijo kur nors mesti iššūkį tam Žodžiui. Jie visiškai tyli apie Jį, bet vis tiek ginčijasi dėl Jo.

⁸² Čikagoje, čia ne taip seniai, kai Viešpats man parodė regėjimą. Aš ten turėjau tris šimtus tarnautojų. Aš pasakiau:

„Dabar aš žinau, ką jūs . . .“ apie gyvatės sėklą ir taip toliau, Aš pasakiau: „vienas iš jūsų paimekite savo Bibliją, ateiškite ir atsistokite šalia manęs ir paneikite tai“. Tyliausia grupė, kurią aš kada nors girdėjau. Aš pasakiau: „Tuomet nestovėkite man už nugaros“. Suprantate, tai nesutinka su jų pažiūromis.

⁸³ Tačiau, jie sako: „Brolis Branhamas yra pranašas, kai jis yra po patepimu, bet kai patepimas nuo jo pasitraukia, o, aš nežinau“. Kas per . . . Ar tai nėra susipainiojusio teologo požymis! Pats . . .

⁸⁴ Žodis *pranašas* reiškia „Dieviškasis Žodžio apreiškėjas“. Viešpaties Žodis ateina pranašui. Štai kaip buvo atpažintas Jėzus. Ir jie pasakė, po prisikėlimo, jie pasakė: „Mes žinome, kad Jis buvo Dievo pranašas, – suprantate, – joks žmogus negalėjo daryti tokiu dalyku, jei Dievas nebūtų su juo“, – po to nepriėmė Jo žinios. Jie nepriėmė Jono, o jis buvo pranašas. Nepriėmė Elijo, nė vieno iš jų, o jie turėjo Dievišką apreiškimą.

⁸⁵ Žodis, angliškas žodis *pranašas*, angliškai žodžiai gali reikšti bet ką, jis reiškia „pamokslininkas“. Bet kai jūs sakote *pranašas*, senoje Biblijoje jis reiškė „aiškiaregys“. Ir jo įgaliojimai buvo, kad, tai ką jis pasakydavo – išsipildydavo, ir tai buvo ženklas, kad jis buvo pranašas; jis taip pat, buvo ženklas, kad jis turėjo užrašyto Žodžio Dieviškąjį apreiškimą. Ir tuomet Dievas, patvirtindamas tai, paskui jį, įrodydavo tai.

⁸⁶ Kaip? Na, tiesiog turi būti tokiu būdu, štai ir viskas. Nėra jokio būdo, kad apeiti tai. Dievas pasakė, kad bus tokiu būdu, ir taip yra. Bet taip yra ir šiandien, suprantate, tas Ženklas turi būti ten, kuris įrodo šį Žodį ir parodo, kad tai tiksliai tiesa. Tada, kaip Jis pažadėjo, kaip Jis paruošė visus Savo pažadėtosioms žemės žmones, taigi, kai Jis ruošėsi įgyvendinti šį išėjimą, kuris buvo provaizdžiu.

⁸⁷ Taigi, aš pasistengsiu užbaigti maždaug po penkiolikos, dvidešimties minučių, šį pamokslą. Atkreipkite dėmesį, aš noriu, kad jūs suprastumėte tai, kadangi aš galbūt daugiau niekada jūsų nebeamatysiu, suprantate.

Atkreipkite dėmesį, taigi dabar pažiūrėkite, kaip Jis paruošė Savo žmones.

⁸⁸ Kiek iš jūsų žino, kad Jis niekada nekeičia Savo kelių? Jis niekada to nedaro. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jis . . . dabar peržvelkite Bibliją ir pažiūrėkite, ar Jis kada nors yra pakeitęs. Ne, pone.

⁸⁹ Kaip Jis paruošė žmones? Pirma, Jis pasiuntė pranašą su ženklu, tai buvo Mozė. Ar tai tiesa? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Ir ženklas turėjo žinią, žinia: „pasiruoškite“, jie turėjo išeiti į pažadėtąją žemę. Tuomet Jis turėjo šio pranašo atpažinimo įrodymą, kad Šviesa buvo virš jo. Ugnies Stulpas sekė paskui šį pranašą, mes tai žinome,ėjo per tyrlaukius su Moze. Mes tai suprantame. Ir tada Jis davė jiems ženklą, kaip

užtikrintumą, kad jiems nereikia bijoti, būti nusiminusiems ir nervingiems; kur Jis pasakė: „Kai Aš pamatysiu tą ženklą, Aš praeisiu pro jus“.

⁹⁰ Pažiūrėkite, kaip Jis dabar padarė. Pirma Jis paruošė ženklą, pasiuntinį, įrodytą žinia, pasiuntinio įrodymą ir ženklą, kaip užtikrintumą, kad kelias buvo apmokėtas. Jie keliavo į pažadėtąją žemę.

⁹¹ Tą patį Jis padarė ir šiandien! Ką Jis padarė? Jis atsiuntė mums Šventąją Dvasią. Šventoji Dvasia yra Pasiuntinys, ir įrodydamas Save pagal Raštą, leidžia atpažinti Jį tarp mūsų, tą patį vakar, šiandien ir per amžius. Ir Ženklas yra garantija. Tai ko gi mes bijome? Mūsų mokestis už kelionę jau sumokėtas, ir mes susitapatiname su savo Auka. Jis negali jūsų atmesti. Jis tai pažadėjo. Mes esame susitapatinę.

⁹² Izraelis, išeinantis iš Egipto, kaip aš ir sakiau, yra kaip Nuotaka, išeinanti iš bažnyčios. Kai Mozė pradėjo savo tarnystę, visas Izraelis susirinko kartu Gošene, malдай ir garbinimui, būtent, atvyko iš visų Egipto pakraščių. Tokiu būdu padarys ir Nuotaka, ji ateis iš visur, iš Vienybinių, Dvejybinių, Trejybinių, ir iš visų kitų. Ji išeis. Ji turės išeiti. Taigi, mes čia skaitome, Hebrajams . . . Mes, taigi pirmas dalykas, apie kurį mes turime pagalvoti, ateiti iš visų pakraščių: „Išeikite iš netikinčiųjų tarpo“. Taigi, Šventoji Dvasia pažadėjo pakviesti paskutinėmis dienomis: „Išeikite iš netikinčiųjų tarpo“. Atkreipkite dėmesį.

⁹³ Mes randame Hebrajams 10:26, aš turiu čia užsirašęs, ten sakoma: „Nes jeigu mes, gavę Tiesos pažinimą, sąmoningai nusidedame, nebelineka aukos už nuodėmę“, suprantate, jeigu jūs sąmoningai netikite.

⁹⁴ Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį į tai, ką aš čia pasakysiu, jeigu jūs skirsite man minutėlę, kol aš pateiksiu šią iliustraciją. Aš pajutau Dvasioje, kad nebuvo teisingai priimta. Suprantate? Atkreipkite dėmesį.

⁹⁵ Čia Hebrajams, jie yra kelyje. Dievas išsirinko dvylika vyrų, ar Mozė išsirinko, Dievo rankos pagalba, kad nueitų ir išvalgytų kraštą; sugrįžtų ir atneštų ženklą iš to krašto. Ir kai jie ten nuvyko, dešimt iš jų buvo mirtinai išsigandę. „Na, - jie pasakė, - tie amalekiečiai ten, mes jiems atrodome kaip žiogai“. Jozuė ir Kalebas sugrįžo, atnešdami įrodymą: „Mes galime tai padaryti!“

⁹⁶ Matote, tai pasienio tikintieji. Jie praėjo pro šiuos skirtingus elementus, ir per bažnyčią, ir per įstojimą į bažnyčią, ir krikštą, ir formas. Bet kai prieinama prie pačio perėjimo, kad gauti Ženklą, įrodymą, kad Žemė yra ten, kad Gyvenimas . . . Jėzus Kristus nėra miręs. Tai kitas išmatavimas. Jis gyvena ten. Jis yra su mumis, Jis dabar yra mumyse. Kai prieinama prie to: „a-a“, - jie negalėjo tuo patikėti. Tai buvo per daug, suprantate. Ir jie sugrįžo, ir jie, visi iki vieno, mirė tyrlaukiuose, nė vienas iš jų

neperėjo. Ir suprantate, jeigu mes netikime, mes - metodistai, baptistai, presbiterionai!

⁹⁷ Aš tikiuosi, kad čia šiandien sėdi mano senasis mokytojas. Daktaras Roy E. Davis, daugelis iš jūsų jį pažįstate, tiesiai čia, Fort Vorthe, jis galbūt sėdi čia. Aš pamenu, kaip daug, daug metų atgal, mes aptarėme šiuos dalykus. Jis pakrikštijo mane tikėjime, Misionierių Baptistų bažnyčioje.

⁹⁸ Ir pažvelkite, čia, dabar, jeigu mes...jeigu—jeigu mes prieisime prie tos pasienio linijos, sakydami: „Na, tuomet, šlovė Dievui, aš kalbėjau kalbomis, aleliuja!“ Tai ne tai. Jeigu jūs galėjote pasakyti, netikėdami tuo Žodžiu, kažkas negerai su jūsų išgyvenimu. Suprantate?

⁹⁹ Jūs atėjote tiesiai prie Žemės ir matote, kad ji ten yra. Jūs matote, kad Jėzus prisikėlė. Jis yra tarp mūsų. Jūs girdėjote Žodį, kuris seka žinią, ir vis tiek Tuo netikite, jūs žinote, kas nutinka? Tuomet jie mirė tiesiai ten, tyrlaukiuose. „Jeigu mes sąmoningai nusidedame po to, kai gavome Tiesos pažinimą, tai nebelieka jokios aukos už nuodėmę“. Štai ką mums sako Hebrajų Knyga.

¹⁰⁰ Ir taigi, žiūrėkite, kai mes matome didingus laiko pabaigos ženklus žemėje, kuriuos Jis pažadėjo, ant kiek daugiau tai išpėja mus, kad laikas priartėjo. Liaukitės netikėję. Ateikite kartu. Mes turėtume mylėti vienas kitą, tikėti ir atsiskirti nuo pasaulio.

¹⁰¹ Atkreipkite dėmesį, jie ne tik susirinko kartu ir kalbėjo apie žinią. Jie turėjo įeiti į ją, įeiti po krauju. Ne ateiti ir sakyti: „Žinote, Mozė mums pasakė, pasiuntinys, jis sakė, kad turime turėti kraują. Ką jūs apie tai galvojate, vaikinai?“ Taip nebuvo. Užmuškite avinėlių ir patepkite ten krauju!

¹⁰² Mes galime ateiti, sėdėti ir sutikti su Žodžiu, ir visa kita, bet - neturėti to Ženklo, ką gero mums tai duos? Nieko gero. Įeikite po Juo. Jis nebuvo atsakingas nė už vieną, kuris nebuvo po tuo krauju. Ir šiandien Jis nėra atsakingas nė už vieną, esantį ne po Ženklu.

¹⁰³ Visa šeima buvo saugi tik tada, kai jie buvo po ženklų, ir ženklas buvo išstatytas. Visa šeima! Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Šiandien mes turėtume tai prisiminti, žmonės. Mūsų vaikai!

¹⁰⁴ Ir visa ši paauglystės laikotarpio nesąmonė, rokenrolas ir kita, per ką mes praeiname, ir visi tie bitlai ir vabalai, ar jūs žinote, kad visa tai pavaizduota čia, Biblijos Knygoje? Tai pasakyta Apreiškime. Tikrai taip, pasakyta. Kaip žmonės, jie, jie yra—jie yra. . . jie, jie, suprantate, jie, jie nėra. . . Jie yra mirę. Jie negali prisikelti. Jie niekada nebuvo Amžini. Jie net nebuvo Mintyse, taigi jie pražus. Su jais bus baigta visiems laikams, visiškai sunaikinti. Jie bus nubausti tam tikrą amžinybės laiką, už tai, ką padarė, bet viskas, kas turėjo pradžia, turi ir pabaiga.

105 Tai, kas neturi pradžios, neturi ir pabaigos. Yra tik viena Amžinojo Gyvenimo forma. Viena Amžinojo Gyvenimo forma, mes siekiame to. Atkreipkite dėmesį.

106 Jozuė, Jozuės 2-as skyrius, tikinti paleistuvė iš pagonių išgirdo, ir jos šeima, ir atvedė juos po raudona virve, kuri buvo ženku iš Jozuės pasiuntinių. Dievo naikinantis Angelas pagerbė tą ženklą, ir tik tą vienintelį, tame mieste. Ten buvo Dievo reikalavimas per Jo tarnus, kad Dievas reikalavo šio ženklo, ir tai buvo vienintelis. Man nerūpi, ar tai buvo miesto meras, ar tai buvo švenčiausias žmogus mieste, jeigu jie nuėjo į didžiausią miesto bažnyčią, viskas mieste sugriuvo, išskyrus tą namą. Dievas, vien tik, pagerbė tą ženklą.

107 Atkreipkite dėmesį, Jerichas buvo girdėjęs, kad Dievas darė didžius dalykus, bet jie nekreipė dėmesio į išpėjimą.

108 Taip ir šiandien, žmonės girdi, ką Dievas darė pastaruosius kelerius metus, bet jie nekreipia į tai dėmesio. Ši didi malonės jėga ir ženklai, kaip Jis ir pažadėjo: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip ir bus“. Kaip Jis pažadėjo, kad bus tie dalykai! Pažiūrėkite, kas vyko Sodomoje. Atminkite, ten buvo Sodomos ženklas. Tačiau pasiuntinys, iš Malachijo 4, turi „atgręžti žmonių širdis atgal į tėvus, į sekmininkų tėvus, atgal prie Biblijos“. Daugiau nebegali būti jokios Biblijos, kažko kito. Tai yra visiškai pilnas Dievo apreiškimas.

109 Ir kas nors sako: „Na, aš tikiu *šita* dalimi, bet aš nežinau kaip dėl Tos“.

110 Tikrasis Dievo pasiuntinys sugražins jus atgal prie viso Dalyko! Suprantate? Atkreipkite dėmesį, tai ką daro Šventoji Dvasia, gražina jus atgal prie kiekvieno Dievo Žodžio.

111 Jo malonė buvo parodyta, sekantis - buvo Jo teismas. Jie tikriausiai tikėjo, kad jie buvo saugūs savo dideliuose denominaciniuose pastatuose, kuriuos jie turėjo ten, Jeriche, bet sužinojo, kad tai nesuveikė.

112 Ten tikriausiai buvo kai kurie iš . . . galbūt pateko kokiu tai būdu, ten pateko pora vaikinų ir liepė surinkti visą iš anksto numatytą sėklą. Ir ji surinko . . . ir ji panaudojo savo namus kaip bažnyčią, ir priėmė pasiuntinius; ir tuomet atvedė visus, esančius jos mieste, kurie patikėjo, po tuo ženku.

113 Viena moteris visoje toje didžiulėje ekonomikoje! Viena moteris, ir dar su bloga reputacija, tikriausiai atskirta nuo visų miesto bažnyčių, bet ji patikėjo tuo pasiuntiniu. Ir tas pasiuntinys paliko atpažinimo ženklą, ženklą, ir Dievas pagerbė tą ženklą. Taip yra ir šiandien. Tiesiog atminkite, kai atėjo Dievo griauananti rūstybė, ta didžioji sistema sugriuvo, ženklas išsaugojo jos namus. Ne todėl, kad ji buvo gera moteris; bet kadangi ji turėjo tikėjimą ir pritaikė ženklą.

114 Taigi, kas jeigu ji būtų pasakiusi: „Taip, jie buvo puikūs žmonės, man tikrai patiko žinia, kurią jie atnešė, bet, tiesą sakant, tai skamba šiek tiek kvailai, turint tą virvę, kabančia pro mano langą, aš ištrauksiu ją atgal“? Ji būtų sugriuvusi. Ji būtų sugriuvusi. Dievas pagerbė vien tik ženklą, tokį pat, kaip gyvybės ženklas Egipte.

115 Jozuė buvo Jėzaus provaizdis, kadangi *Jozuė* reiškia „Jehova-gelbėtojas“. Jis buvo Jėzaus provaizdis, buvo ištikimas ženklui, kurį pamokslavo jo pasiuntinys. Jozuė liko ištikimas tam ženklui. Egipte, visi buvusieji po juo, buvo išgelbėti. Jeriche, visi buvusieji po juo, buvo išgelbėti.

116 Avinėlio Kraujas - šiandien yra provaizdis Ženklo, kad Šventoji Dvasia yra šios dienos Ženklas. Visi, esantys po Juo - yra saugūs. Visi, kurie nėra po Juo - nėra saugūs. Hebrajams 13:10 ir 20, Jis yra pavadintas „amžinąja sandora“. Senoji sandora buvo viena, tai - Naujoji, tai yra „amžinoji sandora“.

117 Dievas, Dievo Krauju susieti pažadai, padaro mus laisvus nuo nuodėmės ir gėdos, ir padaro kitokius nei likęs pasaulis. Jums nebūtina apsirengti kitaip; bet kuris gali apsirengti kitaip. Jūs turite būti kitokie savo viduje. Gyvenimas yra viduje; ne apranga, apsirengimas. „Dievo Karalystė nėra valgis ir gėrimas, ar apsirengimas; bet tai yra ilgas pakantumas, gerumas, švelnumas, kantrybė Šventojoje Dvasioje“.

118 Taigi, pažadai išlaisvina iš nuodėmės, parodo, kad Dievas ne—nepripažino jūsų nuodėmės. Dovydas pasakė: „Palaimintas žmogus, kuriam Dievas neįskaito nuodėmės“. Ir Dievas niekada neįskaitys nuodėmės dėl to Ženklo, kadangi Ženklas yra apmokėjimo ženklas, kad Dievas tai jau priėmė. Ir dėl to pas jus yra ženklas, kai- . . . jūsų tikėjimas tai nupirko. Ir jūs turite išperkamaą savo atpirkimo kainą savo kūne, kad garbintumėte Jį ir skelbtumėte Jo pažadus ir jėgą.

119 *Naujasis Testamentas* reiškia „naujoji sandora“. *Kraujas* reiškia „Gyvybė“. *Naujasis Testamentas* yra Šventosios Dvasios testamentas, Šventosios Dvasios liudijimas apie tai, kad Jėzus Kristus prisikėlė iš mirusių, parodant, kad Jėzus įvykdė visus mums keliamus reikalavimus ir šiandien yra gyvas. Ženklas įrodo, kad Jis yra gyvas, kad sutapatintų Save su mumis, pagal Jo pažadą. Taigi, kaip žmogus gali skaityti Bibliją ir matyti, kad Jis tai pažadėjo, ir matyti Kristų, sugrižtantį šiomis paskutinėmis dienomis Šventosios Dvasios pavidalu ir įrodantį Save, kad yra gyvas? Tai yra Ženklas. Tai ženklas. Tai sumokėta kaina.

120 Niekada nepasikliaukite kažkokiu tai pojūčiu. „Aš pajutau, kaip per nugarą perbėgo šiurpuliukai. Ir—ir aš—aš kažką užuodžiau; mačiau kraują ant savo rankų“, ar kažkokį aliejų. Ar—ar: „Aš gavau Bakalauro laipsnį“. Arba: „Aš šokau Dvasioje. Aš šūkavau. Aš kalbėjau kalbomis“. Su tais dalykais galbūt ir viskas gerai. Aš neturiu nieko prieš juos, bet aš kalbu ne apie tai.

121 Aš kalbu apie Ženklo įrodymą, apie Jėzų Kristų, prisikėlusį ir esantį dabar mumyse, įrodantį Save, kad iš naujo patvirtintų Savo pažadėtą šios dienos Žodį. Amen. Tuomet jūs ir Kristus esate viena. Dievas ir Kristus yra viena. „Tą dieną jūs sužinosite, kad Aš esu Tėve, Tėvas Manyje; Aš jumyse ir jūs Manyje“. Tai Dievas, apsiroiškęs žmogaus kūne, parodydamas Save, kad yra gyvas, po dviejų tūkstančių metų. Tai yra Ženklas.

122 Jei nesate viduje, kuo greičiau įeikite, draugai. Kada nors tai gali būti per vėlu. Mes nežinome.

123 Parodo Savo Buvimą, Naująjį Testamentą, Kraują. Ir Jis dabar yra gyvas, įrodydamas tai. Ir kadangi Jis yra, mes turime teisę į viską, ką Jis nupirko dėl mūsų. Vyras, kuris turi Šventosios Dvasios krikštą, ar moteris, kuri turi Šventosios Dvasios krikštą, turi teisę į viską, ką Jėzus nupirko dėl mūsų, nes tai yra ženklas, kurį mes turime. Tai yra perkamoji jėga.

124 Tarkime, pavyzdžiui, jūs klausiate: „Na, broli Branhamai, ką jūs turite omenyje?“

125 Štai, dabar paaiškinsiu tai, ir aš noriu, kad jūs, kurie sergate, suprastumėte tai. Žiūrėkite, jeigu aš mirčiau iš bado ir žinočiau, kad duonos kepalas, tarkim, kainuoja dvidešimt penkis centus, ir štai ateina brolis, ir sako: „Štai dvidešimt penki centai, broli Branhamai. Jūs mirštate iš bado; paimkite šiuos dvidešimt penkis centus“. Taigi, žinote, aš galiu būti toks pat laimingas su tais dvidešimt penkiais centais savo rankoje, kaip ir turėdamas duoną savo rankoje, kadangi aš turiu pirkimo kainą. Aš turiu ženklą, už kurį galima nusipirkti duoną. Ir štai ten yra duona; ir vienintelis dalykas, aš laikau ženklą, dvidešimt penkis centus, už kuriuos galima nusipirkti duoną, aš galiu būti toks pat laimingas su ženklų, kaip ir su duona.

126 Taigi, jeigu jūs gavote Šventosios Dvasios krikštą, tai yra Ženklas, kad jūs turite visą atpirkimą, dėl kurio Jėzus ir mirė, tai priklauso jums, tai yra jūsų rankose. Ar bijote pareikalauti viso to?

127 Jeigu aš išidėsiu tai į savo kišenę ir sakysiu: „Na, nežinau, ar aš galėsiu nusipirkti tos duonos, ar ne“, - aš mirsiu iš bado. Bet atminkite, pardavėjas sako: „Aš turiu vieną reikalavimą, pone Branhamai. Tiktai dvidešimt penki centai, jūs galite gauti duonos kepalą“. Aš juos turiu! Amen. Tai viską išsprendžia.

128 Štai dėl ko mes nematome tiek daug dalykų, vykstančių šiandien, nėra išstatyto Ženklo, tikrojo Ženklo. O, mes turime įvairios rūšies padirbtųjų, bet aš turiu omenyje tikrąjį Ženklą.

129 Pažvelkite, tuomet, kai mes suvokiame ir pateikiame Ženklą, Gyvybė priimama kaip Ženklas, Kraujas kalba už mus. Atminkite, sandoros Kraujas buvo atpažintas su Ženklų, ir Žodis užtikrina mums pažadą. Ženklas - yra ženklas, kad pirkimo kaina už mus buvo sumokėta.

¹³⁰ Taigi, jeigu jūs nesate į tai įtrauktas, na, žinoma, jūs niekada nieko negausite; jūs tiesiog praeisite maldos eilėje, grįšite atgal; ateisite prie altoriaus, pažvelgsite aukštyn ir sugrįšite atgal.

¹³¹ Bet, o, broli, kai kartą tas Ženklas yra patalpinamas į jūsų—jūsų—jūsų širdį, ir jūs žinote, kad tai Jėzaus Kristaus prisikėlimas jumyse, kažkas vyksta. Niekas jūsų nepatrauks. Jūs žinote, kur jūs priklausote. Visiškas paklusnumas visam Dievo Žodžiui, suteikia jums teisę į Ženklą, ir niekas kitas. „Palaimintas tas, kuris vykdo visus Jo Įsakymus, kad jis turėtų teisę į Gyvybės medį“.

¹³² Tuomet, kai mes meldžiamės, mes turime turėti Ženklą, kad galėtume pateikti kartu su savo maldomis. Taigi, pasistenkite tai suprasti. Kai jūs meldžiatės, jūs turite turėti Ženklą, kurį laikytumėte virš savo maldos; jeigu neturite, melskitės tol, kol neateis Ženklas, nes jums nėra pažadėta, kad tai gausite. Suprantate, pirma jūs turite turėti šį Ženklą; tai yra pirkimo kaina, jūsų tikėjimas - kad tikėtumėte tuo.

¹³³ Dabar, visiško paklusnumo ženklas. Baimės nebėra. Paulius mums sako, kad „Kraujas kalba geresnius dalykus“.

Jūs sakote: „Kraujas kalba?“ Taip, Kraujas kalba.

¹³⁴ Pradžios 4:10, mes sužinome, kad Dievas pasakė, kad—kad Kaino . . . ar, „Abelio kraujas kalbėjo iš žemės“. Mes sužinome, Hebrajams 12, kad „Kristaus sandoros Kraujas kalba geresnius dalykus, nei Abelio kraujas“. Suprantate? Mes sužinome, kad Kraujas kalba, Jis kalba jūsų vardu. Gyvybė, kuri yra jumyse, kalba iš pralieto Kraujo. Amen. O, broli! Aš norėčiau, kad visi galėtų tai pamatyti. Suprantate? Jeigu jūs galite pamatyti, kas tai yra - tai Gyvybė, kuri yra jumyse. Suprantate, tas Kraujas sutapatina jus su Juo. Tai yra Ženklas. Tas . . . Kas tai yra, tas Kraujas buvo pralietas už jus; jūs priėmėte, ir Gyvybė įėjo į jus. Jūs turite Ženklą - tai Šventoji Dvasia.

¹³⁵ Tuomet, kai mes meldžiamės, mes turime turėti Ženklą, kad pateiktume kartu su savo maldomis, kaip aš ir sakiau, ir dabar tikėkite už save ir uždėkite Ženklą visai šeimai, kaip Egipte, Jericė ar kaip Darbų 16:31. Mes sužinome, kad Paulius pasakė romėnų šimtininkui: „Tu tikėk, ir visi tavo namai bus išgelbėti“. Pritaikykite Jį savo šeimai. Jeigu jūs turite neišgelbėtą vaiką, uždėkite Ženklą tiesiai ant jo, sakykite: „Viešpatie Dieve, aš reikalauju jo“. Pasilikite tiesiai ten. Jeigu jūs turite motiną ar mylimą žmogų, kuris yra pražuvęs, uždėkite ant jo šį Ženklą, sakydami: „Viešpatie Dieve, aš pareikalauju jo“.

¹³⁶ Išmeskite visas žemiškas šiukšles iš savo namų, pasiruoškite Tam. Sudėginkite savo šortus. Išmeskite savo kortų stalus. Atsikratykite savo cigarečių. Išmeskite savo netikėjamą ir bažnytinius popierius į šiukšlių dėžę, kur jiems ir priklauso. Amen. Tuomet jūs pasiruošiate. Tuomet ką daryti? Tada uždėkite Ženklą maldoje, su tikrais įrodymu, tikru tikėjimu. Uždėkite Jį,

uždėkite Jį su užtikrintumu. Kai jūs uždedate Ženkla, žinokite, kad jūs esate apvalyti. „Jeigu mūsų širdys nesmerkia mūsų, tuomet mes turime savo prašymą“.

137 Kol jūs, žmonės, darote tuos dalykus, kurie yra neteisingi, kaip jūs ketinate prašyti Dievo, kad kažką tai padarytų dėl jūsų, kai jūs žinote, jog esate neteisūs? Štai dėl ko mes tiesiog svirduliuojame tai pirmyn, tai atgal. Aš sakau ne tam, kad įskaudinčiau. Aš kalbu tai, kad ištiesinti ir viską sutvarkyti. Kaip jūs ketinate statyti ant Sodomos ir Gomoros degėsių? Sugrįžkite!

138 Asociacijos ir tarnautojai leido žmonėms daryti bet ką, ir praleidžia tai, ir tiesiog įrašo jų vardą į knygą ir vadinti juos *tuo*, *anuo* ir *kitu*, kai tai yra gėda. Ir priėjo iki to, kad tikėjimas yra kažkas, kas net . . . net labai retai kada žino, kas tai yra. Jie, jie turi viltį, bet ne tikėjimą.

139 Jūs turite sugrįžti, atsikratyti visko ir išvalyti. Tada paimkite savo Ženkla, kur jūs žinote, kad tai Jėzus Kristus jumyse, tuomet uždėti Jį. Jeigu kas nors nevyksta, vadinasi, kažkas yra negerai; grįžkite atgal, jūsų rankose kažkas netinkamo. Jis tai pažadėjo. Jis buvo Tas, kuris tai pažadėjo. Pritaikykite Jį. Perskaitykite Efeziečiams 2:12, kada nors, jeigu jūs—jeigu jūs norite, ir iš ten sužinosite.

140 Taip pat atkreipkite dėmesį į Hebrajams 9:11. Paulius pasakė: „Tarnaujant gyvajam Dievui, gyvais žodžiais“. Nesakant tiesiog kaip, kad aš nueisiu, kaip darydavo hebrajas, paima savo auką ir eina keliu, vesdamas didelį, riebų jautį, uždeda ant jo savo rankas, sutapatina save su auka, ir pralieja kraują, sugrįžta išteisintas. Jehova to reikalavo. Jis tai padarė. Tuomet sekanti karta, galbūt jie tiesiog šiek atšalo; kas nors, šiek tiek atšalo. Pirmas dalykas, žinote, tai tampa šeimos tradicija.

141 Štai kuo mums tapo sekmininkai - šeimos tradicija. Mes pasilenkiame, sakome: „Argi ši vakarą ne puiki buvo ta televizijos laida? Įdomu, ką jie veikė bažnyčioje? Viešpatie Jėzau, išgydyk . . .“ O, pasigailėk! Suprantate? Tai šeimos tradi-. . . „Žinote, aš anądien kalbėjau kalbomis. Aš priklausau *tam*, ar *anam*, žinote. M-hm“. O, tai šeimos tradicija!

142 Žinai, ką pasakė Dievas? Dievas pasakė: „Jūsų taukai ir avinai tapo dvoku mano nosyje. Teisingai, jūsų aukos tapo dvoku“.

143 Taip pat ir sekmininkų aukos, ir visi mūsų denominaciniai kvailiojimai ir lengvabūdiškas elgesys, ir mūsų moterys bei vyrai, darantys tai, ką jie daro, dievobaimingumo pavidalas; pradeda groti muzika, ir kas nors kurį laiką šokinėja aukštyn ir žemyn; ir jeigu skamba Dievo Žodis ir kažką pasako, tai viskas baigta, lygtai ant jo būtų užpylę kibirą vandens. Kas atsitiko? Jūsų aukos pradeda dvokti Jehovos akivaizdoje.

144 Ir tai buvo tuo metu, kai pasirodė Izaijas, ir pasakė jiems: „Aš duosiu jums amžiną ženklą - mergelė pastos“. Suprantate, štai taip. Ne negyvos formos ir mokymai ne; bet gyvi žodžiai, gyvasis Dievas, kuris prisikėlė iš mirusių, ir gyvena tarp mūsų.

145 Kai kurios iš jų, tos bažnyčios, kurios tiki tokiais dalykais, jos neigia, kad yra toks dalykas kaip Ženklas. Na, vyrukas bandė man pasakyti: „Kad tik dvylika apaštalų gavo Šventąją Dvasią. Tik tiek ir buvo. Taip“. O!

146 Tačiau mes, kurie tikime Žodžiu, žinome ką kita, mes žinome, kad tai - gyvas Buvimas. Iš kur mes žinome, kad tai gyvas Kristaus Buvimas, Dvasia, kuri yra tarp mūsų? Ji daro tą patį, ką Jis daro. Tai yra to įrodymas. Vynmedis atpažįstamas iš jo duodamų vaisių. Ir jei tas pirmasis vynmedis išaugo ir jie po to parašė Darbų Knygą, ir tą patį, ką darė Jėzus, darė ir apaštalai; tuomet, kai tas vynmedis vėl išaugo - jis darys tą patį. Suprantate, Hebrajams 13:8 sakoma, kad Jis yra tas pats, o, tai bent, įrodo, kad Dievas prikėlė Jį dėl mūsų, pagal Savo pažadėtąjį Žodį. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

147 Pažado antspaudas! Efeziečiams 4:30 sakoma: „Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria jūs esate užantspauduoti iki savo atpirkimo dienos“. Ne iki kito prabudimo. „Iki jūsų atpirkimo dienos!“ Būdami pakrikštyti į Ją, pagal Pirmą Korintiečiams 12. Ir Jame yra pilnatvė, ir Jame nepripažįstama jokia nuodėmė. „Tas, kuris yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės. Dievo sėklą pasilieka jame, ir jis negali nusidėti“. Kaip jis gali, kai ten yra Ženklas? Ženklas - yra ženklas, kad jis buvo priimtas.

148 Ir, na, jūs sakote: „Aš nusidedu“. Na, tuomet jūs niekada neturėjote Ženklo. Suprantate?

149 Ženklas yra užkarda, parodanti, kad kaina sumokėta. Jeigu šėtonas bando jums jį įteikti. . . Tik pagalvokite apie tai. Jeigu šėtonas bando jums įteikti kokią nors ligą ar bando jums ką nors įteikti, jūs žinote, ką reikia daryti? Parodykite jam savo Ženklą. Žinoma, ligos ištinka krikščionį. Parodykite jam savo Ženklą, ir įrodykite jam, kad jūs esate Dievo išgytys produktas. „Pasipriešinkite šėtonui, ir jis bėgs nuo jūsų“. Laikykite Ženklą virš savo nepajudinamo tikėjimo Jo pažadėtu Žodžiu.

150 Kartą Dievas davė vaivorykštės ženklą, kaip ženklą. Aš jau užbaigiu. Davė vaivorykštės ženklą - kaip ženklą. Aš turiu maždaug apie dešimt minučių, ir paskui turėsime maldos eilę. Jis visada liko ištikimas tam ženklui. Ar Jis liko? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jis išlieka ir dabar. Visus šiuos tūkstančius metų, Jis nė karto, nė vieno karto, nenustojo rodyti jos. Jis buvo ištikimas tam ženklui, parodydamas mums, kad Jis visada. . . ir niekada nesiliaus gerbti Savo ženklą. Man nesvarbu, jei tai. . .

151 Jeigu Jėzus neateis dar dešimt tūkstančių metų, jūs turite Ženklą, Jis vis dar turės gerbti Jį. Nesvarbu, kiek visko pasikeistų, ir dar kas nors, Jis turi gerbti tą Ženklą. Jis pasakė,

kad Jis pagerbs. Gerai. Jis tikisi, kad dabar mes parodysime Jo Ženkla, virš mūsų Dievo duoto tikėjimo, kiekvienam netikinčiam kultui tautoje ir pasaulyje, kuris tiki, kad ženklai ir stebuklai nelydi tikinčiųjų. Ir būkite ištikimi tam Ženkliui, ir Jis parodys, kad mokestis buvo sumokėtas ir mes buvome priimti prisikėlimui, turėdami Ženklo Gyvybę savyje.

¹⁵² Tai aštroka Žinia, bet tai Tiesa. Štai ko mums reikia - Tiesos. Dieve, padėk mums pažinti Tiesą. „Jūs pažinsite Tiesą, ir Tiesa padarys jus laisvus“. Aš tvirtinu, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Aš tikiu, kad Dievas duoda Šventąją Dvasią kaip Ženkla, tiesiog dabar, prieš pat išėjimą, Nuotakos išėjimą iš bažnyčios.

¹⁵³ Aš tikiu, kad ten yra tiek daug nesąmonės, ir žmonės sako, kad jie šūkavo, jie kalbėjo kalbomis. Aš tikiu tais dalykais; bet jūs negalite pasikliauti tuo. Kaip jūs galite remtis tuo, ir tuomet paneigti Žodį? Suprantate?

¹⁵⁴ Ženklas - yra gyvas Žodis, išsireiškiantis Save jumyse. Tai Dievas, kuris Pats Save išaiškina. Jums nereikia sakyti: „Na, taigi, jūs išaiškinkite mano kalbėjimą kalbomis“. Tai ne tai. Jis išaiškina jūsų gyvenimą pagal Žodį. Kai Jis paima jūsų žodį, tai, kuo jūs esate, ir per tai išreiškia Savo Žodį, ten nereikia jokio išaiškinimo, tai jau yra ten. Dievas Pats duoda išaiškinimą, ir mes turėjome tuos pažadus šiai dienai.

¹⁵⁵ O, Dalase, jūs, miela krikščionių grupelė, nebūkite pagauti šių nesąmoningų dalykų šiandien, kuriuos jūs matote vykstant aplinkui, kadangi jie pražus. Visada naudokite Ženkla, išstatykite Ženkla. Skaitykite Bibliją. Siekite visko. Ir jeigu dvasia jumyse nesako Tam „amen“, tuomet jums geriau grįžti, pakeisti tai, ką jūs turite - į Ženkla; jūs Jo neturite.

¹⁵⁶ Žinau, kad buvo daug pasakyta per vieną popietę. Ir jau dabar yra keturios trisdešimt. Jau laikas, ir jeigu mes spėsime iki penkių užbaigti su maldos eile.

¹⁵⁷ Ar jūs tikite, kad Jėzus Kristus gyvena ir viešpatauja šiandien? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Ar jūs tikite, kad tai, ką aš jums pasakiau, yra tiesa? [„Amen“.] Tai yra Ženklas - būtina sąlyga. Aš vien galiu kalbėti tik tai, kas yra Tiesa. Aš kalbu tik tai, ką aš matau, ką aš girdžiu, kas man yra apreiškta. Ir kodėl aš tai sakau, iš dešimčių tūkstančių ir tūkstančius kartų, visada, kiekvieną kartą tai buvo tiesa, taigi, tai turi būti Dievas. Tai turi būti Dievas. Na, argi Dievas patikėtų štai tokią tarnystę kam nors, kas nežino, apie ką jis kalba? [„Ne“.] Ar Jis įrodytų Save kaip tas regėtojas, ir paskui apsisuktų ir duotų jam supainiotą Žodį [„Ne“.] Žmogus, kuris neigia Jį, jis ir yra tas, kuris susipainiojęs. Ir Dievas nesupainioja. Dievas Pats išaiškina Save.

¹⁵⁸ Priimkite Ženkla! Nesiremkite įstojimu į kokią tai bažnyčią, ar kokiomis tai formomis, ar dar kuo nors. Gaukite Ženkla!

Laikykite Jį. Tai vienintelis dalykas, kurį Dievas pripažins. Kai jūs priartėsite prie tos valandos, kai ateis jūsų mirties metas, jūs geriau jau laikykite tą Ženklą virš savęs; žinodami, kad Jo atėjimo dieną, per tą prisikėlimą, aš galėsiu pateikti tą Ženklą. Tai nebus šiame kūne, jis bus supuęs; bet šioje Dvasioje, kuri negali mirti, tai Amžinas Gyvenimas - Ženklas pasilieka joje. Ir Jis pažadėjo: „Aš vėl prikelsiu jį paskutiniąją dieną“.

¹⁵⁹ Tas pats Jėzus Kristus yra čia. Jis yra Pasiuntinys. Jis yra . . . Čia yra Žinia, ir Jis yra Pasiuntinys, kuris įrodo Savo Žinią. Aš nesu Pasiuntinys. Jis yra Pasiuntinys, ir *Tai* yra Žinia. Ir jeigu jūs turite dvasią, kuri nesutinka su *Tuo*, tai kaip tai gali būti Žinios Pasiuntinys? Tik Ženklas įrodys *Tai*. Amen.

¹⁶⁰ Aš jaučiuosi religingas. Aš tikrai jaučiuosi. Jaučiuosi, tarsi galėčiau išskristi tiesiog dabar, nes aš žinau, Kuo aš įtikėjau, ir mačiau savo gyvenimą, susitapatinusį su Juo, Jo prisikėlime. Jo Artumas yra čia. Priimkite Jį, draugai, prašau priimkite, giliai savo širdyje.

¹⁶¹ Aš žinau, kad mes visi ateiname prie altoriaus ir meldžiamės. Tai sena metodistų idėja. Jie niekada to nedarė Biblijoje. Biblijoje pasakyta „Kas tik įtikėjo, buvo pakrikštyti“. Teisingai. Biblijoje nėra tokio dalyko kaip kvietimas prie altoriaus. Tai kažkas, ką mes pridėjome, ir tai yra gerai. Viskas, ką Dievas palaimina, yra gerai.

¹⁶² Kaip, kad jie patepa audinius. Tokio dalyko niekada nebuvo Biblijoje. „Jie paimdavo nuo Pauliaus kūno nosinaites ir prijuostes“.

¹⁶³ Bet, kad ir koku būdu jūs tai norite daryti, viskas gerai, savo vietoje, prie altoriaus, kur tai bebūtų. Vienintelis dalykas - Pridėkite Tą Ženklą sau. Tuomet peržvelkite save ir pažiūrėkite, kokios rūšies gyvenimą jūs gyvenate, pažiūrėkite, ar Jis buvo pridėtas ar ne. Jeigu Jis nebuvo pridėtas, tuomet atidėkite į šalį visa tai, ką jūs turite, ir grįžkite, tol kol bus pridėtas Ženklas.

¹⁶⁴ Melskimės. Dangiškasis Tėve, galbūt aš—aš—aš kalbėjau skubėdamas, bet, Viešpatie, kaip vinių išsilaikys, jeigu jūs jo neįkalsite ir neužlenksite? Aš meldžiu, Tėve, kad tai būtų įkalta ir užlenkta žmonių širdyse, kad jie pamatytų, jog tai nėra kažkoks manieringas dalykas. Tai nėra tai, kad aš bandau susieti su kokia tai organizacija, koku tai klanu, kultu, su koku nors asmeniu ar su savimi, ar su kuo nors kitu. Tai - Jėzus Kristus. „Aš surinksiu visas tas organizacijas kartu“, - visi jie, tai tas pats, pagal Tavo Žodį. „Senoji motina paleistuvė, - Biblijoje, Apreiškimo 17, - buvo visų ištvirkėlių motina“. Ir jos negalėjo būti vyru. Jos buvo ištvirkėlės, ir jos visos pasidavė pasauliui. Ir mes matome, kad jos tai padarė, sekmininkai ir visi.

¹⁶⁵ Bet, Jėzau, Tu vis dar esi Jėzus. Tegul jie nesiklauso bažnyčios žinios; bet Kristaus Žinios, Žodžio. Te Viešpatie, šiandien Tu susitapatinsi Save su tikinčiaisiais. Išgydyk visus

sergančius. Atleisk mūsų nuodėmes, Viešpatie. Aš—aš meldžiu, kaip Tavo tarnas, prašau atleisk mano nuodėmes ir atleisk šių žmonių nuodėmes. Aš tikiu, Viešpatie. Kiekvienas iš jų, be abejonės, prisidėjo prie aukojimų, kad sumokėti už pastatus, ir jie paaukojo savo pinigus, ir jie—jie—jie padarė viską, Viešpatie. O Dieve, aš meldžiu, kad nė vienas iš jų to nepraleistų, Viešpatie. Tegul kiekvienas!

¹⁶⁶ Aš—aš darau tai nuoširdžiai, ir vis dėlto, Viešpatie, Tu turi būti griežtas. Mes žinome, kad pataisyti - yra meilė. Meilė yra pataisanti. Ir aš meldžiu. Nes dėl šios priežasties Tu pataisei Savo tautą, kadangi Tu mylėjai juos, ir už kiekvieną nuodėmę reiks atsakyti.

¹⁶⁷ Ir, Tėve, aš meldžiu, kad Tu dabar atleistum mūsų nuodėmes, kai mes jas išpažįstame. Mes nuklydome toli, Viešpatie. Aš susitapatinau su tais sekmininkais, Viešpatie. Aš—aš esu vienas iš jų. Ir aš—aš meldžiu, Dieve, kad Tu mums visiems atleistum. Ir paimk kai kuriuos iš tų vadovų ir apasuk juos, ir—ir tegul jie kartą pažvelgia į Kalvariją, ir tada jie pamirš, kas jie buvo, presbiterionas ar vyskupas, ar kas tai bebūtų, ir žinos, kad šioje Karalystėje mes nesame kažkokie tai ypatingi. Mes esame Dievo vaikai. Aš meldžiu, kad Tu padėtum mums dabar. Įrodyk Save, kad esi tarp mūsų, šiandien. Mes prašome Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁶⁸ Dabar, prieš mums pradėdant maldos eilę, galbūt kas nors iš čia esančių dar niekada čia nėra buvęs. Aš nežinau, kas jūs esate, bet Dievas pažįsta jus. Jeigu aš pasakiau Tiesą, tegul Dievas įrodo tai, ar tai yra Tiesa, ar ne, tai jos įrodymas. Jeigu Jis prisikėlė iš mirusių, Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jis pasakė Jono 14:12: „Tas, kas tiki“, ne tas, kuris apsimeta tikinčiu. „Tas, kas Mane tiki, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys“. Teisingai?

¹⁶⁹ Kažkas pasakė: „Didesnius darysite“. Tai tiesa. Pasakė: „Na, mes pamokslaujame Evangeliją - tai yra didesni“.

¹⁷⁰ Tiesiog darykite tai, ką Jis darė, man tai bus įrodymu, suprantate, tuomet mes pakalbėsime apie didingesnį. Aš galiu jums parodyti didesnius dalykus, kuriuos Jis daro dabar, nei Jis darė, kai buvo žemėje, ir tai ne tik Evangelijos pamokslavimas; tai yra ženklai ir stebuklai. Nėra tam laiko. Tiesiog tikėkite. Ir te Dangaus Dievas, Kuris prikėlė Jėzų Kristų iš mirusių, ir pristatė Jį mums čia gyvą, po dviejų tūkstančių metų, įrodanti šią Žinią, kad Ji yra teisinga. Ženklas turi būti uždėtas.

¹⁷¹ Taigi, jūs, kurie turite ligų ir sunkumų, melskitės, tiesiog nuoširdžiai sakykite: „Viešpatie, aš tikiu, kad Tu esi ‚Aukščiausias Kunigas, kuris gali atjausti mūsų silpnybėse‘. Ir per šį tarnautoją mums buvo pasakyta, kad Tu esi su mumis, dabar, tuomet aš noriu, kad Tu būtum dabar su mumis ir įrodytum Save“. Dabar melskitės, kiekvienas iš jūsų.

172 Taigi, tai priklauso nuo Dievo - kažką pasakyti. Koks laikas! O, tai bent! Aš tiesiog norėčiau, kad jūs žinotumėte, kaip jūs jaučiatės, kai Tai ateina, visas pasaulis priklauso jums. Amen. Joks velnias nieko nepadarys, jis yra nugalėta būtybė. Mano Viešpats yra čia. Viskas yra mūsų rankose. Amen.

Prašau, būkite tikrai tylūs. Nevaikščiokite. Sėdėkite ramiai.

173 Jūs, sėdintys neįgaliųjų vežimėliuose, nemanykite, kad jūs esate bejėgiai. Tikėkite. Jūs—jūs, jūs praėjote per maldos eiles, ir jums nepavyko ir nepavyko. Tai ne tarnautojui nepavyko, kuris meldėsi už jus. Tai jūsų tikėjimas, ir jūs pradėjote galvoti, kad jūs nieko negalite padaryti. Jūs tikėkite.

174 Štai, štai čia yra ta Šviesa, virš nedidukės tamsiaodės ponios, sėdinčios čia gale, stovi su štai *taip* iškeltomis rankomis. Taip. Jūs meldėtės. Taip. Jūs tikite, kad aš esu Jo pranašas, ar Jo tarnas? Aš neturėčiau to sakyti, nes žmonės tame dažnai suklumpa. Jūs turite puikų. . .

175 Čia yra baltaodis vyras, tamsiaodė moteris, tiesiog kaip mūsų Viešpats ir moteris prie šulinio, dvi skirtingos rasės. Jis leido jiems suprasti, kad nėra jokio rasių skirtumo. Mūsų spalvos su tuo neturi nieko bendra. Mes visi esame. . . Mums galėtų perpilti vienas kito kraują. Dievas iš vieno kraujo sukūrė visas tautas.

176 Jūs turite galvos skausmus, siaubingus galvos skausmus. Dar, jūsų širdį slegia našta, tai dėl šio vaiko. Ir jūs. . . Jis yra prislėgtas. [Sesuo sako: „Amen“—Red.] Būtent taip. Ar tai tiesa? [„Amen“] Teisingai.

177 Ši ponija, sėdinti šiek tiek toliau nuo jūsų, atrodo, kad ji susitapatino su jumis, kuri yra jūsų motina. [Sesuo sako: „Amen“—Red.] Teisingai. [„Šlovė Dievui!“] Ir pas ją yra kažkas tai negerai.

178 Ar jūs tikite manimi, ponija? [Motina sako: „Amen“—Red.] Jūs tikite? Jūsų problema - skaudantis šonas. Teisingai. Jums skauda dešinią šoną. Ar tai tiesa? Pakelkite savo ranką, jei taip. Tai daugiau jūsų nebevargins. Jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kas jūs esate? Ponija Lovel. [„Amen“.] Teisingai. [„Amen“.] Gerai, eikite savo keliu, Viešpats Jėzus suteiks jums jūsų prašymą.

179 Tiesiai ten, pačiame gale sėdi dar viena tamsiaodė ponija, atrodo, kad tiesiog—tiesiog lyg plėšytų į skutelius. Ji žiūri tiesiai į mane. Ji tiki tui. Tai, argi jūs nematote to Daikto ten, šalia jos? Ji kenčia nuo inkstų sutrikimo. Teisingai. Dabar viskas baigta; Jis išgydė jus. Amen.

180 Kodėl jūs netikite? „Jei galite patikėti - viskas įmanoma“. Ar jūs tikite tui? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Čia yra. . . Pažvelkite į tamsiaodžius žmones! Kur jūsų tikėjimas, baltieji žmonės?

181 Štai čia sėdi tamsiaodė dama, žiūri tiesiai į mane, šiek tiek stamboka ponია. Ji turi bėdų su keliu. Ji taip pat turi problemą, ji turi širdies problemą. Taip. Ir pas ją silpnumas, drebulys ir panašūs dalykai, ypač kai jūs bandote atsigulti – dūstate. Suprantate? Taip nutiko praėjusią naktį. Atminkite, aš neskaitau jūsų minčių, bet aš žinau, dėl ko jūs meldėtės. Jūs norėjote, kad šiandien būtumėte pakviesta dėl to, ir Jis jums atsakė. Taigi, jūs taip pat vos galite atsistoti, kadangi pas jus artritas. Teisingai. Ir tuomet, kitas dalykas, jūs turite skrandžio problemą, ir tai auglys skrandžio viduje. Teisingai. Ar dabar jūs tikite, kad aš esu Jo pranašas? Bet koku atveju aš pasakysiu tai. Tikėkite, ir jūs pasveiksite.

182 Kaip dėl *jūsų* skrandžio problemos? Ar jūs tikite, kad Dievas taip pat išgydys ir jūsų skrandžio problemą, sėdintis ten? Ar jūs tikite tuo? Gerai, tuomet jūs galite priimti savo skrandžio išgydymą. Amen.

183 Jūs norite mesti rūkyti, ponია, ten? Ar jūs tikite, kad Dievas išlaisvins jus nuo rūkymo? Bandėte tai jau ilgą laiką. Jūs taip pat turite skrandžio problemą; bandėte mesti cigaretes. Štai dėl ko jūs turite skrandžio problemą. Ar jūs atsisakysite jų? Aš patraukiu tai nuo jūsų, Jėzaus Kristaus Vardu, kadangi jūsų tikėjimas palietė Jį.

Aš metu jums iššūkį – tikėkite Dievu!

184 Čia yra moteris, sėdinti ten, meldžiasi dėl savo... mylimo žmogaus, kuris yra ligoninėje, miršta nuo vėžio. Teisingai. Tai dėdė. Teisingai. Jūs arba... Jūs esate tarnautojo žmona. Tikėkite visa savo širdimi, tas žmogus pasveiks.

185 Aš metu jums iššūkį – tikėkite Dievu! Kas tai yra? Jėzaus Kristaus įrodymas. Jūs klausiate: „Kas yra Kristus?“

186 Jis yra Žodis. „Pradžioje buvo Žodis, Žodis buvo pas Dievą. Ir Žodis tapo kūnu, ir gyveno tarp mūsų“. „Žodis yra aštresnis už dviašmenį kalaviją, išvelgiantis širdies mintis ir ketinimus“. Argi jūs nematote, kad Žodis randasi tarp mūsų paskutinėmis dienomis? Tai Šventoji Dvasia, paimanti Dievo Žodį ir įrodanti Jėzų Kristų, kuris yra Ženklas. Amen. Ar jūs tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“ –Red.]

187 Kiek iš jūsų turi maldos korteles? Tegul visi *šioje* pusėje, turintys maldos korteles, atsistoja šioje eilėje, štai *čia*. Tiesiog atsistokite, visi šioje pusėje, tik ši pusė, atsistokite čia, praėjime. Ne, tik praėjime iš dešinės pusės, prašau, tiesiai čia. Tvarkos prižiūrėtojai, užimkite savo vietas. Tuomet, kai jie praeis, tegul atsistoja kita pusė, po to kai jie praeis, tada atvirksčiai – kitoje pusėje. Taigi, visi tebūna pagarbūs.

188 Šventoji Dvasia perėmė susirinkimą, taigi buvo pakankamai pasakyta ir padaryta, kad įrodyti. Kiek iš jūsų tiki, kad Jis yra čia? Kiek iš jūsų tiki, kad tai yra Ženklas? Kiek iš jūsų

tiki, kad tai yra Žodis? [Susirinkimas pradeda džiūgauti—Red.] Pažvelkite, kiek iš jūsų žino, jog Knygoje Hebrajams pasakyta, kad: „Dievo Žodis išvelgia mintis, esančias širdyje“? Kiek iš jūsų žino tai? Kiek iš jūsų žino, kad būtent dėl šios priežasties Jėzus galėjo išvelgti mintis, esančias širdyje, kadangi Jis buvo Žodis? Kiek iš jūsų tiki tuo? Kiek iš jūsų tiki, kad taip buvo su pranašais? Jie buvo tie, pas kuriuos atėjo Žodis. Taigi, jeigu Žodis sugrižta pas mus, argi Jis nedarys to paties? Tuomet kaip Žodis, kuris irodo Žodį, gali klysti dėl Žodžio? O, pasigailėk! Pagarbos!

¹⁸⁹ Ei, ši ponia, sėdinti čia, ji taip pat turi kažką ant savo širdies. Tiesiog taip atsitiko, kad aš pasisukau ir pagavau tai. Ar jūs ne ponia Grant? Aš niekada to nežinojau. Bet jūs esate ponia Grant, nes matau jus su tuo. Pas jus nervingumas, kuris kamuoja jus. Jūs turite, jūsų sūnus turi kažką kitą...jo kraujas, tarsi varva. Aš metu jums iššūkį - patikėti tuo! Amen. Jis yra padėties Šeiminkas. Jis yra mirties Šeiminkas.

Melskimės.

¹⁹⁰ Viešpatie Jėzau, kol Tavo Artumas patepa mus, čia, šiame pastate, ir mes žinome, kad tai yra Šventoji Dvasia, aš meldžiu Tave, Viešpatie, kad Tu išgydytum kiekvieną asmenį, kuris turės šias nosinaites.

¹⁹¹ Kartą, mes buvome mokomi Biblijoje, kad Tavo tauta, vykdydama savo pareigas,ėjo per Raudonąją jūrą, ir jūra pastojo jiems kelią, pakeliui į pažadėtąją žemę. Dievas pažvelgė pro tą Ugnies Stulpą piktomis akimis, ir jūra išsigando, atsitraukė, ir Izraelis nuėjo į pažadėtąją žemę, vykdydami pareigą.

¹⁹² O Viešpatie Dieve, tegul Tavo akys žvelgia pro Jėzaus Kristaus Kraują, žemyn į šį Ženklą čia, kurį mes šiandien laikome virš šių nosinaičių. Ir tegul kiekvienas, kuris jas turės, tegul ligos išsigąsta, tegul pasitraukia ir leidžia Tavo žmonėms pereiti į pažadėtą gerą sveikatą. „Tikėjimo malda išgelbės sergantį“. Jėzaus Kristaus Vardu, tebūnie taip. Amen.

¹⁹³ Kiek iš čia esančiųjų yra tikintys metodistų pamokslininkai, baptistų pamokslininkai, presbiterionų pamokslininkai, baptistų pamokslininkai, liuteronai ar sekmininkai? Kiek iš jūsų tiki, kad Tai yra Tiesa? Tuomet ateiškite čia ir atsitokite šalia manęs, kol mes melsimės už ligonius. Ateikite čia, visi jūs, pamokslininkai, kurie tikite.

¹⁹⁴ Viskas gerai, ar ne? Broli Grantai, viskas gerai? [Broli Grantas sako: „Žinoma“—Red.] M-hm.

¹⁹⁵ Ateikite čia, broli. Broli Grantas turi tarnystę - melstis už ligonius. Puikus žmogus, geras žmogus, žmogus, kurį Dievas girdi ir atsako į maldas - broli Grantas. Aš džiaugiuosi, galėdamas šiandien apkabinti jį ir pasakyti tai, mano broli. Taigi, jis bus čia ir melsis kartu su manimi.

¹⁹⁶ Kai eisite per maldos eilę, tiesiog lygiai taip pat, lyg jūs eitumėte po kryžiumi. Broliai, sustatykite dvigubą eilę tiesiai čia, tiesiai čia. Sustatykite dvigubą eilę; vieni štai čia, kiti štai ten.

¹⁹⁷ Broli Roy Borders, kur jūs esate? Brolis Roy Borders, aš maniau, kad jis yra čia. [Kažkas sako: „Jis greit sugrįš“—Red.]

¹⁹⁸ Pažvelkite čia, į tarnautojus, ar pažvelgsite! Pažvelkite ten. Tai leidžia man jaustis gerai, broliai. Kryžiaus tarnautojai, vyrai, kurie stovi čia, kad susitapatintų su Žinia. Kas gali nutikti?

¹⁹⁹ Taigi, pažvelkite, neužkraukite to ant tarnautojų. Jie atėjo, kad susitapatintų. Kai jūs praeisite pro čia, susita-. . . laikykite prieš save Ženklą: „Viešpatie Jėzau, aš išpažinau savo nuodėmes. Atsakant, Tu davei man Šventosios Dvasios krikštą. Aš esu nupirktas produktas. Nuodėmė, liga, niekas negali manęs nuo čia sulaikyti. Aš einu tiesiai“. Laikykite tai, o, priešais save, ir praeikite pro čia, ir Dievas jus išgydys, ir jūs išeisite iš čia džiūgaudami, laimingi, ir būsite sveiki. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

²⁰⁰ Taigi, kiekvienas čia esantis asmuo, palenkime savo galvas, broliai, kol esame kartu. Mes nežinome, kas nutiks. Mes tiesiog nežinome. Nėra jokio pagrindo, kad šią popietę iš šio pastato išeitų nors vienas sergantis asmuo. Laikykite tą Ženklą savo širdyje, praeikite tiesiai pro šią maldos eilę, kur tarnautojai, pašventę savo gyvenimus tarnystei, stovės čia ir dės ant jūsų rankas, kai praeisite pro šalį.

Jūs klausiate: „Kodėl jūs tai darote, broli Branhamai?“

²⁰¹ Aš noriu, kad jūs, kiekvienas, žinotumėte, kad tiesiog. . . aš nesu išgydytojas. Šie žmonės turi tokią pat teisę melstis už ligonius, kaip ir bet kuris kitas. Atvirai kalbant, aš tikiu, kad Dievas atsakys į jų maldas anksčiau, nei Jis atsakys į manąją. Aš esu pavargęs, išsekęs ir visa kita. Aš—aš tikiu, kad Jis atsakys į jų maldas. Ir čia jie stovi, tiesiai pačiame viduryje to, kad galėtų susitapatinti, nesigėdija užimti savo vietas. Aš vertinu tokius žmones.

²⁰² Dabar, broliai, aš žinau jūsų jausmus. Aš, aš su jumis. Aš esu tas, kuris užmečiau savo tinklą kartu su jumis, čia Teksase, bandydamas sugauti kiekvieną žuvį, kurią Dievas iš anksto paskyrė Gyvenimui, ten. Aš darau viską, ką galiu. Aš esu su jumis, visu šimtu procentų. Kartais baru ir šaukiu dėl organizacijų ir kitų dalykų. Tai nereiškia, kad aš esu prieš jus, mano broli. Aš turiu omenyje tai, kad aš esu prieš sistemą, kuri atskiria mus nuo brolių, dėl kažkokio tai religinio mokymo. Mes esame broliai per Šventosios Dvasios krikštą. Mes laikome tą patį Ženklą. Mes priėmėme tą patį Kraują, taigi tikėkime tuo. Mes galime susitikti Ten (ar ne?), broliai, kiekvienas iš mūsų – po Krauju.

²⁰³ Taigi, aš buvau išventintas baptistu. Galbūt jūs esate metodistas, liuteronas, presbiterijonas, sekmininkas,

vienybinkas, dvejybinkas, trejybinkas, ar kas jūs bebūtumėte, Dievo Bažnyčia, kas tai bebūtų. Tai nesudaro jokio skirtumo. Mes negalime susitarti dėl šių mažų dalykėlių, tuomet pamirškime apie juos.

²⁰⁴ Yra kažkas, dėl ko mes sutariame, kad Jėzus Kristus, mūsų Gelbėtojas, mirė už mūsų nuodėmės, vėl prisikėlė ir davė mums Ženklą. Mes stovime čia su savo maldomis, kad palaikytume šiuos sergančius brolius ir seseris, praeinančius pro šią eilę. Aš tikėsiu tuo visa savo širdimi.

²⁰⁵ Aš mačiau kažką įvykstant, tiesiog tuomet. Amen. Aš žinau, jūs manote, kad aš esu pamišęs, bet aš jaučiuosi gerai, būdamas pamišęs. Aš tiesiog tikiuosi, kad man pavyks išlikti tokiam. Taip, pone. Aš tiesiog puikiai jaučiuosi, tokiu būdu.

Melskimės.

²⁰⁶ Viešpatie Jėzau, aš nueinu nuo šios pakylės čia, kad susitapatinčiau su šiais broliais. Aš susitapatinu su jais, nes mes visi laikome savo Ženklus, savo rankose ir savo širdyse. Kadangi mes paklūstame Tavo įsakymui: „dėsite rankas ant ligonių, ir jie pasveiks“. Te kiekvienas asmuo, praeinantis pro čia, pateikia savo Ženklą, kad jie yra gavę Šventąją Dvasią, kad jie yra iš naujo gimę Dievo vaikai, kad jie tiki tuo visa savo širdimi. Ir kai jie praeis, te jie prakeikia tą ligą ir negalią, esančią jų kūne. Ir te jie išeina iš čia džiūgaudami, žinodami, kad jų tikėjimas padarė juos sveikus.

²⁰⁷ Ir, Viešpatie Dieve, kaip mes dėdavome, Senajame Testamente, savo rankas ant aukos, kad susitapatintume su auka, mes dedame savo rankas ant Jėzaus ir susitapatiname su Juo. Jis uždėjo Savo rankas ant mūsų, šiame tarnavime, sutapatindamas Šave su mumis, per ženklus ir stebuklus. Ir mes dedame savo rankas ant ligonių, kad susitapatintume su jais, susijungdami savo tikėjimu su jais. Ligos turi išeiti, ir tegul tai būna padaryta Jėzaus Kristaus Vardu, kai mes ateiname čia, kad priimtume tai.

Tegul visas susirinkimas meldžiasi.

²⁰⁸ Roy ar kas nors ateikite čia ir atsistokite prie šio mikrofono, ir išlaikykite šią eilę tiesiai.

²⁰⁹ Žiūrėkite, kai jūs praeinate pro čia dabar, ateikite tikėdami, ateikite meldamiesi. Mes tiesiog dėsimė rankas ant ligonių. Praeikite tiesiog nesustodami. Melskitės. Kai jūs praeisite pro šiuo tarnautojų eilę, jeigu jūs einate su ramentais, padėkite juos ir eikite toliau. Jeigu jūs sirgote vėžiu, kokia tai liga, sakykite: „Gydytojas padarė viską, ką jis gali, jis padarė viską, ką jis galėjo, ir pasakė, kad man teks mirti. Aš nemirsiu. Štai mano Ženklas, Viešpatie. Tu pažadėjai man septyniasdešimt metų Aš eisiu pro čia, darydamas tai“. Suprantate, padarykite tai. Ar jūs tai padarysite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jėzaus Vardu, tebūnie taip. Amen.

210 Gerai, tegul eilė praeina. [Brolis Branhamas ir tarnautojai meldžiasi už ligonius, brolis veda susirinkimą, dainuojant „*Vien Tik Tikėk*“ ir kitas dainas. Tuščia vieta juostoje—Red.]

Aš tikiu!

Visos mano abejonės palaidotos Šaltinyje.

211 Ar jūs tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Amen. O, argi Jis ne nuostabus? [„Amen“.] Kai kurie iš jų gulėjo ant šių gultų ir neštuvų, tuoj pat atsistojo ir nuėjo; tiesiog paliko juos ten gulinčius ir nuėjo. O, kiekvienas gali būti išgydytas dabar, kuris patikės tuo. Ar jūs tikite? [„Amen“.]

212 Duokite mums akordą „*Aš Myliu Jį*“, ar sugrosite, sese; seną dainą, „Aš myliu Jį aš Jį myliu, nes . . .“? Tiesiog visi pakelkime savo balsus ir savo rankas, savo širdis Dievui, ir dainuokime: „Aš myliu Jį, aš myliu Jį, nes Jis pirmas pamilo mane“. Dabar visi.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį
Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kal- . . .

213 Ponia, pakilo iš neįgaliojo vežimėlio, eina per čia, palaikoma dviejų vyrų. „Aš . . .“ Pamojuokime rankomis Dievui, „Aš myliu Jį!“

Aš myliu Jį
Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos . . .

Tiesiog visi šlovinkime Jį dabar, visi!

214 Šlovė Dievui! Kaip mes dėkojame Tau, Viešpatie Jėzau, už Tavo gerumą, už Tavo Artumą. O, mes dėkojame Tau už Ženklą, Viešpatie. Mes esame išgelbėti ir pripildyti Dvasios, Šventoji Dvasia pulsuoja mūsų kūnuose dabar. Kaip mes dėkojame Tau už tai, Tėve! O, Jėzaus Vardu mes dėkojame Tau. Amen. Amen.

215 Kiekvienas, paspauskite vienas kitam rankas, sakykite: „Šlovė Viešpačiui!“ Paspauskite vienas kitam ranką, sakykite: „Šlovė Viešpačiui! Šlovė Viešpačiui!“ (. . . ? . . .) Gerai, dabar, vėl visi kartu:

Aš myliu Jį,
Rankas aukštyn, širdis aukštyn.
Aš . . .

Tiesiog išreikškite tai iš savo širdies.

Nes Jis pirmas pamilo mane (Ar jūs ketinate paleisti?)
Ir išpirko man išgelbėjimą
ant Kalvarijos medžio.

216 Dabar palenkime savo galvas tikrai pagarbiai, kai aš perduodu tarnavimą broliui Grant, kad paleistų; dėkodamas

kiekvienam iš jūsų. Pirmiausia, dėkojame Viešpačiui už Jo gerumą, gailestingumą ir užtikrinimą, kuri, aš tikiuosi, mes palikome jūsų širdyse, kad mes esame čia ne vieni. Mūsų didis Vyriausias Kapitonas yra tarp mūsų. Karaliaus šauksmas yra stovykloje. Ir mes dėkojame Viešpačiui, matydami Jo didžią jėgą ir Jo didžią malonę. Ir dabar pagarbiai palenkime savo galvas. Broli Grant.

ŽENKLAS LIT64-0308
(The Token)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio popietę, 1964 m. kovo 8 d., Sauliaus Harbor Šventykloje, Dalase, Teksasas, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org